

SPRAWOZDANIE

DYREKCYI

c. k. wyższego gimnazyum

W TARNOPOLU

za rok szkolny 1893.

T R E Ś Ć:

1. Quibus grammaticis formis Horatius agentium fines in suis operibus expresserit? Scripsit Procopius Rybczuk.
2. Część administracyjna, przez c. k. dyrektora zakładu.

W TARNOPOLU.
NAKŁADEM FUNDUSZU SZKOLNEGO.

Z Drukarni St. Kossowskiego.

1893.

103743 II

1893

Biblioteka Jagiellońska

1002681936

QUIBUS GRAMMATICIS FORMIS HORATIUS AGENTIUM FINES IN SUIS OPERIBUS EXPRESSERIT

Scriptis Procopius Rybczuk.

In oratione, quae classica dicitur, prosa, agentium fines coniunctivo enuntiatis, quae finalibus conjunctionibus: „ut“, „ne“, „neve“ exornantur, enuntiatis relativis, quibus finalis notio adhaeret, participio futuri activi aut passivi, coniugatione periphrastica, supino in „um“ exeunti, gerundio aut gerundivo cum praepositione „ad“ aut „causa“, „gratia“ coniuncto, praepositionibus „ad“, „in“ cum accusativo substantivi coniunctis exprimuntur.

At Horatius praeterea agentium fines saepissime infinitivo exprimit, ubi prosa, quae classica dicitur, oratio vel conjunctione finali „ut“ vel participio in „ndus“ exeunti utitur.

Itaque singulae grammaticae formae, quibus Horatius ad agentium fines exprimendos usus est, ordine quodam peragendae mihi esse videntur.

Enuntiatis, quibus finales conjunctiones: „ut“, „ne“, „neve“ viam sternunt, Horatius agentium fines his locis exprimit:

Carminum libri I. 1. 14.: ut secet mare. I. 2. 5.: grave ne rediret saeculum. I. 8. 6.: ne proriperet. I. 17. 26.: ne inicit et scindat. I. 18. 7.: ne transiliat. I. 35. 13.: ne proruas, ibidem v. 16 neuconcitet, frangat. I. 37. 20.: ut daret. I. 37. 28.: ut combiberet.

Libri II. 1. 37.: ne retractes. II. 8. 23.: ne retardet.

Libri III. 2. 9.: ne laecessat. III. 2. 28—29.: sit, solvat, quo loco ex proximo verbo vetabo subaudienda coniunctio finalis „ut“ est. III. 3. 58. ne velint. III. 4. 17.

ut dormirem. III. 4. 18.: ut premerer. III. 7. 23.:
ne placeat. III. 8. 25.: ne laboret. III. 10. 10.: ne
eat. III. 11. 39.: ne detur. III. 29. 6.: ne contempleris.
III. 39. 61.: ne addant.

Libri IV. 7. 7.: ne speres. IV. 11. 13.: ut noris.
IV. 11. 29.: ut sequare. IV. 13. 26.: ut possent.
IV. 15. 3. ne darem.

Epodon: I. 25.: ut nitantur. I. 28.: ut mutet. I. 29.: ut
tangat. III. 21 — 22.: opponat et cubet, quo loco finalis
coniunctio „ut“ subaudienda est.

V. 37.: uti esset. VII. 6.: ut ureret; ibidem v. 7.:
ut descenderet; ibidem v. 10.: ut periret.

VIII. 19.: ut provoces.

XII. 23.: ut verberes; ibidem: ne foret.

XVI. 26.: ne sit. XVI. 27.: neu pigeat.

XVII. 27.: ut credam XVII. 64.: ut suppetas.

Carminis saecularis: v. 22.: ut referat.

Satirarum libri J. 1. 14.: ne morer. I. 1. 26.: velint
ut discere. I. 1. 31.: ut recedant. I. 1. 74. panis
ematur, ubi coniunctio „ut“ subaudienda est. I. 1. 77.:
ne compilent. I. 1. 94.: ne facias. I. 1. 99.: ne opprimeret.
I. 1. 101.: ut vivam. I. 1. 109.: ut probet ac laudet. I. 1. 120.:
ne putes.

I. 2. 5.: ne dicatur. I. 2. 38.: ut laborent utque
cadat. I. 2. 102.: ne sit. I. 2. 127.: ne recurrat. I. 2. 133.
ne pereant.

I. 3. 51.: ut videatur. I. 3. 73.: ne offendant.
I. 3. 106.: ne esset. I. 3. 115.: ut peccet. I. 3. 111. ne
velit. I. 3. 119. ne sectere. I. 3. 120.: ut caedas.
I. 3. 137.: ne faciam.

I. 4. 32.: ne deperdat . . . ut ampliet. I. 4. 106.:
ut fugerem. I. 4. 108.: uti viverem. I. 4. 113.: ne
sequerer.

I. 5. 63.: uti saltaret.

I. 6. 31.: ut cupiat. I. 6. 85.: ne verteret. I. 6. 102-103.:
uti ne exirem.

I. 8. 13.: ne sequeretur. I. 8. 36.: ne foret.

I. 9. 65.: ut me eriperet.

I. 10. 73.: ut miretur.

Satirarum libri II. 1. 37.: ne incurreret. II. 1. 50.: ut terreat utque imperet. II. 1. 57.: ne faciam. II. 1. 60.: ut sis . . . ne feriat. II. 1. 80.: ne incutiat.

II. 3. 88.: ne sis. II. 3. 122.: ut ebibat. II. 3. 123.: ne desit. II. 3. 152.: ut vivas. II. 3. 174.: ne ageret. II. 3. 177.: ne minuas, ne facias. II. 3. 179.: ne titillet. II. 3. 183.: ut spatiere, ut stes. II. 3. 185.: ut feras. II. 3. 187.: ne velit. II. 3. 205.; ut eriperem. II. 3. 215.: ut paret, appellet. II. 3. 235.: ut cenem. II. 3. 240.: ut absorberet. II. 3. 297.: ne compellarer.

II. 4. 18: ne responset. II. 4. 49.: ne sint. II. 4. 94.: ut queam.

II. 5. 17.: ne recuses.

II. 5. 37.: neu perdas neu sis. II. 5. 46. ne nudet; ibidem v. 48. et v. 50. scribare et venias. II. 5. 67.: ut legat. II. 5. 72.: ut lauderis. II. 5. 75.: te roget. II. 5. 89.: neu desis. neve abundes.

II. 6. 5.: ut taxis. II. 6. 24.: ne respondeat. II. 6. 35.: adesses, quo loco omissa coniunctio „ut“ conicienda est. II. 6. 38. imprimat, quo loco etiam coniunctio „ut“ conicienda est. Item II. 6. 51.: exagitent.

II. 7. 51.: ne meiat. II. 7. 87.: ne valeat.

II. 8. 53.: ut remittat. II. 8. 67.: ut accipiar, ne apponatur, ut ministrent.

Epistolarum libri I. 1. 6.: ne exoret. I. 1. 9.: ne peccet et ducat. I. 1. 27.: ut regam solerque. I. 1. 67.: ut spectes.

I. 2. 10.: ut regnet vivatque. I. 2. 32.: ut iugulent. I. 2. 33.: ut serves.

I. 3. 16.: ut quaerat et vitet.

I. 5. 22.: ne corruget. I. 5. 24.: ne ostendat, ne sit; ibidem v. 25. ut coeat iungaturque.

I. 6. 21.: ne emetat. I. 6. 23.: ne sit. I. 6. 32.: ne occupet, ne perdas. I. 6. 60.: ut referret.

I. 7. 81.: ut mercetur.

I. 9. 3.: ut coner. I. 9. 8.: ne putarer.

I. 11. 24.: ut dicas.

I. 12. 2.: ut possit.

I. 13. 4-5.: ne pecces importes. I. 13. 12.: ne portes I. 13. 15.: ut soleas.

I. 15. 36.: ut diceret.

I. 16. 6.: ut adspiciat, vaporet. I. 16. 19.: ne credas; ibidem v. 20. neve putes; v. 21. neu dissimules.

I. 17. 20.: ut portet, alat. I. 17. 37.: ne succederet.

I. 18. 16.: ut sit, ut non elatrem. I. 18. 48.: cenes ut. I. 18. 58.: ne retrahas et absis. I. 18. 67.: ut moneam. I. 18. 74.: ne beet aut angat. I. 18. 76.: ne incutiant. I. 18. 80.: ut serves tuterisque. I. 18. 88.: ne ferat.

I. 19. 46.: ne secer.

I. 20. 2.: ut prostes I. 20. 17.: ut occupet. I. 20. 22.: ut addas. I. 20. 25.: ut placabilis essem.

Episto'arum libri II. 1. 23.: ut dietitet. II. 1. 218.: ut petant. II. 1. 240.: ne pingeret, duceret. II. 1. 267.: ne rubeam et deferar.

II. 2. 21.: ne iurgares. II. 2. 44.: ut possem. II. 2. 52.: ut facerem. II. 2. 102.: ut placem. II. 2. 116.: ne rideat et pulset.

De arte poetica v. 12.: ut coeant, ut gementur. V. 144.: ut promat. V. 152.: ne discrepet. V. 176.: ne mandentur. V. 185.: ne trucidet, 186.: coquat, 187. vertatur. V. 201.: ut redeat, abeat. V. 227.: ne migret. V. 230.: ne captet. V. 245.: ne iuvenentur, aut crepent. V. 255.: ut veniret. V. 257.: ut crederet. V. 265.: ut putem. V. 335.: ut percipiant teneantque. V. 339.: ne poscat. V. 340. neu extrahat. V. 381.: ne tollant. V. 406.: ne sit.

Deinde agendum fines Horatius enuntiat relativis, quibus finalis notio inest, exprimit. Cuius generis haec sunt exempla:

Carminum libri I. 2. 22.: quo perirent.

Epodon: I. 33.: quod premam, perdam. II. 21.: qua muneretur. II. 28. quod invitet. V. 32.: quo posset. VIII. 13.: quae ambulet. IX. 35.: quod coerceat. XII. 23.: quem diligeret.

Satirarum libri I. 2. 6.: quo possit. I. 3. 103.: quibus notarent.

Satirarum libri II. 2. 102.: quo possis. II. 2. 112.: quo credas.

Epistolarum libri I. 1. 79.: quos mittant. I. 2. 65.: qua monstret. I. 6. 50-51.: qui dictet-fodiet et cogat. I. 8. 8.: quod levet. I. 15. 19.: quod abigat, manet, v. 20.: quod ministret; v. 21.: quod commendet. I. 15. 28.: qui teneret, v. 29.: qui dignosceret. I. 15. 35.: quod satis esset. I. 19. 30.: quem oblinat.

Epistolarum libri II. 2. 36.: quae possent.

De Arte poetica v. 15.: qui splendeat; ibidem v. 184.: quae narret.

Sequuntur loci, quibus Horatius ad exprimendos agentium fines participio futuri activi aut eo, quod syllaba in „ndus“: terminatur, usus est.

Carminum libri I. 22. 5.: facturus. I. 28. 6.: morituro. I. 28. 30.: nocituram. I. 35. 29.: iturum. I. 35. 31.: timendum.

II. 3. 4.: moriture. II. 3. 27.: exitura, ibidem v. 28 impositura. II. 6. 1.: aditure. II. 10. 7.: invidenda.

III. 2. 4.: metuendis. III. 4. 60.: positurus. III. 6. 47.: daturus. III. 27. 71.: laceranda.

IV. 2. 3.: daturus. IV. 3. 20.: donatura. IV. 4. 16.: peritura. IV. 7. 10.: interitura. IV. 13. 24.: servatura.

Epodon II. 68.: futurus. III. 11.: illigaturum. V. 8.: improbatum. V. 74.: fleturum. VI. 4.: remorsurum. XV. 3 laesura. XV. 11.: dolitura. XVI. 19.: habitanda.

Carminis saecularis v. 43.: daturus.

Satirarum libri I. 4. 44.: sonaturum. I. 5. 87.: mansuri. I. 6. 76.: docendum. I. 8. 29.: daturas. I. 8. 33.: peritura. I. 10. 73.: scripturus. I. 10. 89.: doliturus.

Satirarum libri II. 1. 12.: laturus.

Epistolarum libri I. 1. 9.: ridendus. I. 3. 9.: venturus. I. 7. 19.: comedenda. I. 11. 9.: obliviscendus.

Epistolarum libri II. 1. 136.: metuenda. II. 2. 38.: laturus. II. 2. 48.: responsura. II. 2. 86.: motura. II. 2. 161.: daturas.

De Arte poetica v. 155.: sessuri.

Quod ad coniugationem periphrasticam pertinet, qua in prosa oratione saepe agentium fines exprimuntur, in Horatii operibus non multa eius grammaticae formae exempla inveniuntur. Nam coniugatio periphrastica distractior forma esse videtur, qua fines agentium exprimi possunt. At Horatius, sicut ceteri poetae, iis formis usus est, quibus agentium fines brevissimo quodam modo exprimi possunt, ne oratio distrahetur.

Itaque coniugationis periphrasticae exempla his non multis locis inveniuntur:

Epodon I. 9.: *laturi*, ubi verbum *sumus*, per ellipsin omissum, adiciendum est. I. 17.: *sum futurus* I. 22.: *latura*, IX. 30.: *iturus*, ubi verbum „est“ per ellipsin omissum, adiciendum est.

Satirarum libri I. 5. 27.: *venturus erat*.

Satirarum libri II. 3. 261.: *rediturus erat*. II. 6. 7.: *sum facturus*.

Non multa etiam exempla supini in „um“ exeuntis in Horatii operibus reperiuntur, qua grammatica forma agentium fines in prosa oratione saepe exprimuntur. Qua forma grammatica Horatius ad agentium fines exprimendos usus est his locis:

Carminum libri I. 2. 15.: *deiectum ire*.

Satirarum libri I. 5. 18.: *pastum missae*. I. 5. 48.: *lusum it*, ibidem: *dormitum*. I. 6. 119.: *eo dormitum*. I. 6. 125.: *ire lavatum*.

Satirarum libri II. 2. 91.: *adveniens vitiatum*. II. 4. 89.: *ducere auditum*.

Epistolarum libri I. 3. 18.: *repetitum venerit*. 7. I. 73.: *dormitum dimittitur*.

Epistolarum libri II. 2. 67.: *sponsum vocat*, ibidem: *auditum*.

De Arte poetica v. 5.: *spectatum admissi*. V. 120.: *honoratum reponis*.

Horatius agentium fines etiam gerundio aut gerundivo cum praepositione „ad“ coniuncto exprimit eoque his non multis locis:

Satirarum libri II. 3. 150.: *accedere ad numerandum*.

Epistolarum libri I. 19. 8.: *prosiluit ad arma dicenda*. I. 1. 155.: *ad dicendum delectandumque*.

De Arte poetica v. 419. ad merces cogit emendas.

Quibus omnibus grammaticus formis agentium fines etiam in prosa, quae classica dicitur, oratione exprimuntur. At Horatius permultis, quos mox adferam, locis ad exprimendos agentium fines infinitivo usus est, qui persaepe ex verbis movendi aut similibus pendet, ubi in prosa, quae classica dicitur, oratione finalis coniunctio „ut“, supinum in „um“ exiens, aut gerundium cum praepositione „ad“ deprehenditur.

Deine agentium fines Horatius infinitivo ex verbis: petere, imperare, cogere similibus pendenti exprimit, ubi in prosa, quae classica dicitur, oratione finalis coniunctio „ut“ reperitur.

Postea Horatius agentium fines infinitivo, cui viam verba: concedere, permittere, dare, sumere similia muniunt, ubi in prosa oratione gerundium cum praepositione „ad“ invenitur.

Denique usus est Horatius infinitivo ex adiectivis pendenti, quae in prosa, quae classica dicitur, oratione saepe cum gerundio cum praepositione „ad“ iuncto vel pronomine relativo „qui“, cui finalis notio inest, iunguntur.

Qua re assecutus est ille poeta, ut, cum oratio propius ad breviter Graecae linguae accessisset, frequens usus particularum, quibus menti non nova quaedam notio suggeritur, sed notiones inter se coniunguntur, minueretur. Nam ipse de Arte poetica v. 335. haec edixit:

Quidquid praecipies, esto brevis, ut cito dicta.

Percipiant animi dociles, teneantque fideles:
Omne supervacuum pleno de pectore manat.

Nunc omnes locos, quibus, quae commemoravi, reperiuntur, adferam.

Itaque **Carminum** libri I. 1. 34. legimus: refugit tendere; verbum refugit ut elegantius et fortius non vult verbo substitutum est, quo etiam consilium exprimitur. I. 2. 8.: egit visere. I. 2. 43.: patiens vocari. I. 3. 25.: audax perpeti. I. 3. 39.: patimur ponere. I. 8. 3.: properes perdere. I. 10. 7.: callidum condere. I. 12. 2.: sumis celebrare. I. 15. 7.: coniurata rumpere. I. 15. 27.: furit repetere. I. 16. 26.: mutare quaero. I. 19. 10.: patitur dicere, I. 23. 10.: fran-

gere persequor. I. 26. 2.: tradam portare. I. 29. 15.: mutare tendis. I. 31. 17.: frui dones-degere. I. 34. 4.: vela dare-iterare cogar. I. 35. 28.: ferre dolosi. I. 37. 22.: perire quaerens. I. 37. 26.: fortis tractare.

Carminum libri II. 4. 11. tradidit tolli. II. 4. 24.: trepidavit claudere. II. 16. 39.: dedit spernere. II. 17. 12.: carpere parati. II. 13. 16.: pergunt interire.

Carminum libri III. 3. 50.: fortior spernere quam cogere. III. 3. 54.: visere gestiens. III. 4. 39.: finire quaerentem. III. 4. 52.: tendentes imposuisse. III. 5. 30.: curat reponi. III. 8. 11. bibere institutae. III. 8. 24.: meditantur cedere. III. 19. 15.: patiar mori. III. 11. 3.: resonare callida. III. 11. 10.: metuit tangi. III. 13. 11.: vomere praebes. III. 14. 21.: properet cohibere III. 15. 12.: cogit ludere. III. 16. 24.: relinquere gestio. III. 21. 6.: digna moveri. III. 21. 8.: descende promere. III. 21. 22.: segnesque solvere. III. 24. 28.: quaeret subscribi. III. 25. 5.: meditans inserere. III. 27. 56.: quaero pascere III. 29. 59.: mugiat decurrere.

Carminum libri IV. 1. 12.: terrere quaeris. IV. 3. 15.: dignatur ponere. IV. 4. 25.: quaerere distuli. IV. 5. 20.: culpari metuit. IV. 8. 8.: sollers ponere. IV. 11. 8.: avert spargarier. IV. 12. 14.: ducere gestis. IV. 12. 23.: meditor tingere. IV. 14. 23.: impiger vexare et mittere.

Epodon I. 3.: paratus subire. II. 70.: quaerit ponere. XI. 4.: expetit urere. XII. 9.: properat sedare. XVI. 23. habet suadere. XVI. 24.: occupare moramur. XVII. 15.: setosa exuere. XVII. 38.: paratus expiare. XVII. 48.: prudens dissipare. XVII. 68.: optat collocare.

Carminis Saecularis v. 3. — 8.: date dicere. V. 13.: aperire lenis. V. 25. veraces cecinisse.

Satirarum libri I. 1. 52.: haurire relinquo. I. 1. 72.: cogere parcere aut gaudere. I. 4. 12.: piger ferre. I. 4. 127.: parcere cogit. I. 4. 143.: cogemus concedere. I. 6. 125.: ire admonuit. I. 6. 128.: interpellet durare I. 9. 8.: discedere quaerens, ibidem v. 9.: ire, consistere, quae verba ex antecedenti participio quaerens pendent.

Satirarum libri II. 1. 77.: quaerens illidere II. 3. 191.: dent reducere. II. 4. 2.: non est tempus ponere.

II. 4. 61.: flagitat reficere. II. 4. 89.: rogatus ducere.
II. 5. 6.: divinare donat. II. 7. 58.: uri, necari eas.

Epistolarum libri I. I. 1. 3.: quaeris includere. I. 1. 14.:
addictus iurare. I. 1. 77.: gestit conducere. I. 2. 11.:
componere festinat. I. 2. 27.: consumere nati. I. 2. 38.:
demere festinas. I. 3. 13.: aptare studet. I. 3. 7.: scri-
bere sumit. I. 3. 16.: tangere vitet. I. 3. 24.: respon-
dere paras. I. 3. 35.: indigni rumpere. I. 5. 12.: concedi-
tur uti I. 5. 21.: procurare imperor. I. 7. 27.: reddes
loqui — ridere et moerere. I. 7. 31.: ire tendebat.
I. 7. 78.: non cessat laudare. I. 8. 10.: properent arcere.
I. 10. 20.: tendit rumpere. I. 10. 48.: digna sequi. I. 11. 29.
petimus vivere. I. 16. 12.: dare idoneus. I. 16. 17.:
curas esse. I. 16. 37.: contendat pressisse. I. 16. 60.:
metuens audiri. I. 16. 61.: da fallere, videri.
I. 16. 74.: perferre patique coges. I. 17. 5.: cures fecis-
se. I. 17. 47.: pascere firmus. I. 17. 58.: attollere cu-
rat. I. 19. 9.: adimam cantare. I. 19. 16.: studet tenditque
haberi. I. 19. 40.: ambire dignor. I. 20. 5.: descendere
gestis. I. 20. 25.: iraci celerem.

Epistolarum libri II. II. 1. 67.: dicere cedit. II. 1. 175.:
gestit demittere. II. 1. 184.: depugnare parati. II. 1. 208.:
facere recusem. II. 1. 228.: egere vetes et scribere
cogas. II. 2. 57.: tendunt extorquere. II. 1. 86.: conec-
tere digner. II. 2. 109.: cupiet fecisse. II. 2. 151.: funge-
res curarier.

De Arte poetica v. 29.: variare cupit. V. 35.: com-
ponere curem. V. 39. ferre recusent 85.: dedit referre. V. 98.:
curat tetigisse. V. 133.: curabis reddere. V. 143.: dare
cogitat. 159.: gestit colludere. V. 163.: cereus flecti. V. 165.:
relinquere pernix. V. 168.: commisisse cavet. V. 183.:
digna geri. V. 231.: effutire indigna. V. 283.: dignam
regi. V. 297.: ponere curat. V. 324.: dedit loqui. V.
339.: poscat credi. V. 372.: esse concessere V. 412.:
studet contingere. V. 448.: dare coget. V. 460.: tollere
curet.

Praeterea vgentium fines Horatius nonnullis locis etiam
praepositione „ad“ cum accusativo substantivi coniuncta expri-
mebat. Cuius generis haec sunt non multa exempla:

Epistolarum: libri I. 5. 17.: ad proelia trudit. I. 9. 11.: ad proemia descendi. I. 17. 12.: accedes ad unctum.

De Arte poetica V. 148.: ad eventum festinat.

Item agentium fines Horatius praepositione „in“ cum accusativo substantivi exprimebat. Cuius grammaticae formae haec sunt perpauca exempla:

Carminum libri IV. 4. 49.: in ovilia demisit; ibidem v. 11.: in reluctantes dracones egit.

Epistolarum libri I. 3. 36.: pascitur in vestrum reditum iuvenca.

Epistolarum libri II. 1. 6.: in templa recepti, scilicet, ut colerentur.

De Arte poetica v. 452.: ducent in derisum exceptumque.

Substantivis in „tor“ exeuntibus, quae nomina agentium appellantur et interdum participiorum vi funguntur significatur etiam apud Horatium, quod consilio vel quem ad finem aliquid fiat. Cuius generis haec sunt exempla:

Carminum libri III. 1. 11.: descendat in Campum (Martium) petitor, quod idem est, quod: descendat candidatus, ut in senatum aut ad aliquem alium magistratum gerendum eligatur.

Epistolarum libri I. 1. 45.: curris mercator ad Indos, quod idem est, quod curris ad Indos, ut apud eos aliquid emas aut vendas.

I.

Skład grona nauczycielskiego

w końcu roku szkolnego 1893.

A) Nauczyciele przedmiotów obowiązkowych :

1. Maurycy Maciszewski, Dr. fil., dyrektor, człon. kom. hist. Akad. um. w Krakowie, uczył prop. fil. w kl. VII i VIII i jęz. polsk. w kl. V*b* 7
2. Michał Dura, profesor VIII kl. dyet, zawiadowca gabinetu fizykalnego, uczył matematyki w kl. III*a*, IV*b* VII i VIII, fizyki w kl. IV*a* i *b* i VII, tyg. godz. 20
3. Apolinary Ellinger, profesor, miał urlop od 12 kwietnia 1893
4. Jan Hoszowski, profesor, uczył języka niemieckiego w kl. I*a* i ruskiego w kl. I, III, IV, VI, VII tyg. g. 17
5. Andrzej Jeziernski, profesor, gospodarz kl. VIII, uczył języka łacińskiego w kl. VIII, greckiego w kl. III*b* i VIII, polsk. w kl. I*b*, tyg. godz. 18
6. Józef Chlebek, profesor, uczył język łacińsk. w kl. III*a*, greck. w kl. III*a*, polsk. w kl. II*b* i III*a*, tyg. godz. 17
7. Józef Nogaj, profesor, zawiadowca biblioteki nauczycielskiej i polskiej dla młodzieży, gospodarz klasy VI, uczył języka greckiego w kl. VI, polskiego w kl. V*a*, VI, VII i VIII, tyg. godz. 17
8. Edward Strutyński, nauczyciel, gosp. kl. VII, uczył języka łacińsk. w kl. II*a* i VII, greckiego w kl. VII tyg. godz. 17
9. Jan Ralski, Dr. fil., nauczyciel, uczył matem. w kl. I*a* II*b*, III*b*, V*a* i *b* i VI, fizyki w kl. VIII tyg. godz. 23
10. Tomasz Dydacki, nauczyciel, gosp. V*b*, uczył języka łacińsk. w kl. I*b* i V*b*, greck. w kl. V*b*, tyg. godz. 19
11. Zygmunt Schneider, nauczyciel, zawiadowca gabinetu przyrodniczego, gosp. kl. II*a* uczył historyi naturalnej w kl. I*a* i *b*, II*a* i *b*, III*a* i *b*, V*a* i *b* i VI, matem. w kl. II*a* i IV*a*, tyg. godz. 24

12. Michał **Konstantynowicz**, nauczyciel, gosp. kl. *Va*, uczył języka łacińsk. w kl. *Va* i *VI*, jęz. greckiego w kl. *Va*, tyg. godz. 17
13. Ks. Michał **Kuryś**, Dr. teolog. nauczyciel, uczył religii rzym. kat. ob. w kl. I—VIII, tyg. godz. 16
14. Adolf **Gawalewicz**, prow. nauczyciel, zawiadowca zbiorów geograficznych, gosp. kl. *III b*. uczył hist. i geogr. w kl. *III b*, *IV b*, *VI* i *VIII* i język. polsk. w kl. *III b*, tyg. godz. 17
15. Julian **Dobrzański**, egz. zast. naucz., gosp. kl. *IVa*, uczył hist. i geog. w kl. *Ia*, *II b*, *IVa*, *Va* i *b* i *VII*, tyg. godz. 20
16. Ks. Dyonizy **Dorożyński** egz. zast. naucz., uczył religii ob. gr. kat. w kl. I—VIII, tyg. godz. 16
17. Michał **Matusiak**, zast. naucz., gosp. klasy *IV b*, uczył jęz. łacińskiego w kl. *III b* i *IV b* i greckiego w kl. *IV b* tyg. godz. 16
18. Antoni **Libera**, zast. naucz., gosp. kl. *II b*, uczył jęz. łacińskiego w kl. *II b* i *IVa*, greckiego w kl. *IVa*, tyg. godz. 18
19. Szymon **Dorundiak**, zast. naucz., uczył języka niemieckiego w kl. *III b* i *IVa* i *b* i jęz. rusk. w kl. *II* i *V*, tyg. godz. 16
20. Eugeniusz **Pasiecznicki**, zast. naucz., gosp. kl. *III a*, uczył hist. i geog. w kl. *I b*, *IIa* i *IIIa* i język. niem. w klasie *IIIa* i *Va*, tyg. godz. 18
21. Ignacy **Suski**, zast. naucz., uczył jęz. łac. w kl. *Ia*, polsk. w kl. *Ia*, *IIa* i *IVa*, mat. w *Ia*, tyg. godz. 20
22. Józef **Erben**, zast. naucz., zawiadowca bibl. niem. dla młodzieży, uczył języka niemieck. w kl. *V b*, *VI*, *VII* i *VIII*, tyg. godz. 16
23. Prokop **Rybeżuk**, zast. naucz., zawiadowca biblioteki ruskiej dla młodzieży, gosp. kl. *I b*, uczył jęz. niem. w kl. *I b*, *IIa* i *b*, polsk. w kl. *IV b* i rusk. w kl. *VIII*, tyg. godz. 21

Samuel Aron Taubeles, Dr. fil., Rabin, kierownik szkoły izraelickiej im. Perla, uczył religii mojż. w kl. I—VIII, tyg. godz.	12

B) Nauczyciele przedmiotów nadobowiązkowych:

1. Adolf Gawalewicz, j. w., uczył historyi kraju rodz. w kl. III b i IV b; Julian Dobrzański, j. w., uczył hist. kraju rodz. w kl. IV a i VII; Eugeniusz Pasiecznicki, j. w., uczył hist. kraju rodz. w kl. III a; w kl. III i IV po jednej, a w kl. VII w 2. półr. po 2 godz.	6
2. Antoni Gedroyć, naucz. szkoły realnej, uczył języka francuskiego w trzech oddziałach, tyg. godz.	6
3. Adolf Gawalewicz, j. w. uczył kaligrafii w dwóch oddziałach, tyg. godz.	2
4. Jan Lang, c. k. prof. szkoły realnej, udzielał nauki rysunków wolnoręcznych, tyg. godz.	4
5. Jan Ralski, j. w., uczył gimnastyki w trzech oddziałach tyg. godz.	6
6. Karol Staniewicz, c. k. prof. szkoły realnej, udzielał nauki śpiewu w dwóch oddz., tyg. godz.	4

Zmiany w gronie nauczycielskiem w ciągu roku szkolnego 1893.

J. E. p. Minister w. i o. przeniósł dekretem z dnia 24. czerwca 1892 l. 1307 (intym. Wys. Prez. c. k. Rady s. k. z 6. sierp. 1890 l. 459) nauczyciela p. Romana Gutwińskiego do gimn. w Podgórzu, c. k. profesora Dr. Michała Jezienickiego do gimn. IV. we Lwowie i nauczyciela Dr. Jana Leńka do gimn. w Tarnowie i zamianował dekretem z dn. 1. sierpnia 1892 l. 17091 (intym. Wysokiego Prezydium c. k. Rady s. k. z 24. sierp. 1892 l. 527) zast. naucz. Bazylego Bileckiego nauczycielem przy c. k. gimn. w Samborze, a dekretem z 10. sierpnia 1892 l. 17361 (intym. Wys. Prez. c. k. Rady s. k. z dn. 28. sierp. 1892 l. 538) zast. naucz. Bolesława Stojanowskiego nauczycielem przy c. k. gimn. w Przemyślu. Równocześnie zamianował J. E. p. Minister w. i o.

dekretem z 24. czerwca 1892 l. 1307 nauczycielami tutejszego zakładu pp. Tomasza Dydackiego i Zygmunta Schneidera, zast. naucz. przy c. k. IV. gimn. we Lwowie, Michała Konstantynowicza zast. naucz. przy c. k. gimn. w Jaśle i Franciszka Gutowskiego, naucz. przy c. k. gimn. w Złoczowie.

Rozp. z dn. 25. lipca 1892 l. 15605 zamianowała Wys. c. k. Rada szk. kr. zastępcami nauczycieli przy tutejszym zakładzie p. Józefa Erbeny i Adolfa Gawalewicza, egz. zast. naucz. c. k. gimn. III. w Krakowie.

Rozp. z dn. 4. września 1892 l. 15328 przyznała Wys. c. k. Rada szkolna krajowa Feliksowi Głowackiemu, a rozp. z dn. 8. września 1892 l. 18715 p. Józefowi Nogajowi tytuł c. k. profesora.

Rozp. z dn. 11. września 1892 l. 20269 przeniosła Wys. c. k. Rada szk. kr. zast. naucz. p. Edmunda Mitkiewicza w tym samym charakterze służbowym do c. k. gimn. w Jaśle, rozp. z dn. 24. września 1892 l. 20610 p. Prokopa Rybczuka zast. naucz. przy c. k. gimn. w Stryju, a rozp. z dn. 13. października 1892 l. pr. 601 p. Juliana Dobrzańskiego, egz. zast. przy c. k. gimn. w Przemyślu, do tutejszego zakładu.

J. E. p. Minister w. i o. rozp. z dn. 4. paźdz. 1893 l. 21723, (intym. rozp. Wysokiej c. k. Rady szk. kr. z dn. 11. paźdz. 1892 l. pr. 616), udzielił c. k. prof. Janowi Hoszowskiemu dla poratowania zdrowia urlopu do końca półrocza; rozp. z dn. 20. listop. 1892 l. 22681, (intym. rozp. Wysokiej c. k. Rady szk. kr. z dn. 19. grudnia 1892 l. pr. 712) zamianował zast. naucz. p. Adolfa Gawalewicza prow. nauczycielem przy tutejszym zakładzie; rozp. z dn. 24. grudnia 1892 l. 26892, (intym. rozp. Wysokiej c. k. Rady szk. kr. z dnia 12. stycznia 1893 l. pr. 551) przeniósł naucz. p. Franciszka Gutowskiego do gimn. w Buczaczu, a rozp. z dn. 24. grudnia 1892 l. 2127, (intym. rozp. Wysokiej c. k. Rady szk. kr. z dn. 15. stycznia 1892 l. 12 pr.), przeniósł w stały stan spoczynku c. k. profesorów ks. Franciszka Nieświatowskiego i ks. Bazylego Kopytczaka.

Wysoka c. k. Rada szk. kr. rozp. z dn. 16. styczn. 1893 l. pr. 22 zamianowała zastępcami naucz. ks. Dr. Michała Kurysia i ks. Dyonizego Dorożyńskiego.

Rozp. z dn. 11. lutego 1893 l. 135, (intym. rozp. Wys. c. k. Rady szk. kr. z dn. 28. lutego 1893 l. pr. 84), zamiano-

wał J. E. p. Minister w. i o. nauczycielami przy tutejszem c. k. gimn. ks. Eugeniusza Gromnickiego i ks. Dr. Michała Kurysia, obydwóch od 1. września 1893; wreszcie rozp. z dn. 8. maja 1893 l. 9314, (intym. rozp. Wysokiej c. k. Rady szk. kr. z 21. maja b. r. l. 9369), udzielił c. k. profesorowi Apolinaremu Ellingerowi urlopu do końca roku szkolnego celem poratowania zdrowia.

Przedmioty nadobowiązkowe.

Historja kraju rodzinnego. Naukę tę wykładano w 5 oddziałach uczniom kl. III, IV i VII. W klasie III i IV po jednej, a w kl. VII w pierwszym półroczu po jednej a w drugim półroczu po dwie godziny tygodniowo. W kl. III uczono sposobem biograficznym do r. 1492 na podstawie podręcznika K. Rawera: *Dzieje ojczyste*; w kl. IV tą samą metodą do czasów najnowszych. W kl. VII uczono systematycznego rozwoju dziejów krajowych według podręcznika A. Lewickiego do Wazów z uwzględnieniem współczesnych stosunków państw sąsiednich.

Język francuski. Uczono w 2 oddziałach po 3 godziny tygodniowo. W 1. oddziale przerobiono podług gramatyki Erarda-Ciechomskiego 74 lekcji, w oddziale 2. ukończono pierwszą część gramatyki Studniarskiego i przetłómaczono z Telemaka Fenelona ks. 4, 5, 6, 7 i 8.

Kaligrafia. Na naukę kaligrafii uczęszczali wyznaczeni uczniowie kl. I. i II. w 2 oddziałach po 1 godz. tyg. W klasie I. podano ogólne zasady kaligrafii; poczem przerabiano metodą genetyczną alfabet łaciński i niemiecki, szczegółowo wyjaśniając stosunek wzajemny, sposób pisania i łączenia z sobą zasadniczych kresek. Pisano w 2 liniach podług wzorów nauczyciela z tablicy. W klasie II. przy stopniowym zmniejszaniu wielkości liter starano się o dokładność w wykończeniu poszczególnych części liter. Pisano początkowo w 2 liniach, potem na 1 linii. Pisano podług wzorów nauczyciela z tablicy, nadto używano wzorów Piórkiewicza (pol.) i Nowickiego (niem.).

Gimnastyka. Uczniów pobierających tę naukę podzielono na dwa oddziały, a oba oddziały na 10 zastępów liczących

około 10 uczniów. Każdy oddział pobierał naukę dwa razy tygodniowo. Na każdej lekcji w pierwszej połowie godziny odbywały się ćwiczenia wolne rzędowe lub pochodowe, w drugiej połowie ćwiczenia na przyrządach z uwzględnieniem systematycznego stopniowania ćwiczeń I. i II. stopnia odpowiednio do rozwoju fizycznego uczniów. Osobno ćwiczyli się przodownicy dwie godziny tygodniowo.

Śpiew. W 2 oddziałach 4 godz. tyg. 1) Zasady układu muz., interwały, znaczenie bemolu, krzyżyka i kasownika, takt i tempo muz., ćwiczenia w sekundach, tercjach i kwartach; przygotow. do chóru mieszan. 2) Śpiew choralny: ćwiczenia w śpiewaniu pieśni kościelnych, cerkiewnych i świeckich.

Rysunki. I. Oddział: rysowano linie, kąty, łatwe ozdoby, jakoto: obramowania, wstęgi, meandry; — figury umiarowe, koło i ornamenta geometryczne z wzorów wykonanych przez nauczyciela na tablicy. — (Nauka trwała jedno półrocze). II. Oddział: rysowano liście i kwiaty stylizowane, formy typowe stylu greckiego w zarysach lub nakładane kolorami; — ornamenta cieniowane i głowy z wzorów.

III.

Tematy do wypracowań piśmiennych

a) w języku polskim.

Klasa V a.

1. Obraz burzy letniej. 2. Jakim sposobem stara się Rymwid odwieść Litawora od przymierza z Krzyżakami? Na podst. Grażyny A. Mickiewicza. (szk.). 3. Bitwa Litwinów z Krzyżakami. Opowiadanie podług Grażyny A. Mickiewicza. 4. Jakim sposobem Klearch uśmierzył bunt wojska greckiego przeciw Cyrusowi? Na podst. Anabas. Xenof. 5. Zdać sprawę z poematu K. Ujejskiego p. n. Maraton. (szk.). 6. Obraz zimy miejskiej. 7. Na podstawie gawędy W. Pola p. n. Przygody Benedykta Winnickiego przedstawić życie na dworze ks. Karola Radziwiłła. (szk.). 8. Położenie wojska greckiego po zgładzeniu dowódców przez Tysafernaesa. Na podst. Anab. Xenof. 9. Dwór sędziego

Soplicy. Opis podług I. ks. Pana Tadeusza. (szk.). 10. Dzieje zamku Horeszków. Opow. na podst. I. i II. ks. Pana Tadeusza. 11. Wystąpienie Hannibala na widowni wojennej w Hiszpanii. Na podst. Liwiusza ks. XXI. 3—14. 12. Na podstawie sielanki Brodzińskiego „Wiesław“ przedstawić koleje życia Stanisława. (szk.). 13. Zwięzła treść i dyspozycja szkicu historycznego Szajnochy p. t. Bitwa pod Lwowem r. 1675. 14. Papkin w poselstwie u Rejenta. Opowiadanie podług wyjątków z kom. Fredry p. n. Zemsta, umieszczonych w Wypisach. (szk.).

Klasa V b.

1. Obraz burzy letniej. 2. Z jakich powodów postanowił Litawor chwycić za broń przeciw Witołdowi? Na podst. Grażyny A. Mickiewicza. (szk.). 3. Bitwa Litwinów z Krzyżakami. Opowiadanie podług Grażyny A. Mickiewicza. 4. Zdać sprawę z ustępu H. Sienkiewicza p. n. Z puszczy białowiezkiej — z szczególnem uwzględnieniem dyspozycji. 5. Tok myśli w mowie Temistoklesa zawartej w poemacie K. Ujejskiego p. n. Maraton. (szk.). 6. Obraz zimy miejskiej. 7. Wśród jakich okoliczności stanął Xenofon na czele wojska greckiego? Na podst. Anabas. Xenof. (szk.). 8. Chryzes w obozie Achajów. Na podst. I. ks. Iliady. (szk.). 9. Upadek Saguntu. Na podst. XXI. ks. Liwiusza. 10. Tarnopol w dniu targowym. Opis. 11. Opis zamku Horeszków. Na podst. I. i II. ks. Pana Tadeusza. (szk.). 12. Narada ks. Robaka ze szlachtą u Jankiela. Opowiadanie. 13. Treść sielanki Brodzińskiego „Wiesław“. (szk.). 14. Tok myśli w satyrze I. Krasickiego p. n. Pochwała głupstwa.

Klasa VI.

1. Jakie przeszkody tamowały rozwój literatury polskiej do XVI. w.? (szk.). 2. Jakim czynnikiem zawdzięczali Rzymianie zwycięzki wynik wojen punickich? 3. Oszczędny a skąpy. Porównanie. 4. Znaczenie miast. Na podst. Górnickiego „Rozmowy Polaka z Włochem“. (szk.). 5. Młodzież polska na dworach pańskich w XVI. w. Obrazek obyczajowy na podst. lektury szkolnej i domowej. 6. Wykazać związek pieśni chórowych w „Odprawie posłów greckich“ Kochanowskiego z osnową dramatu. (szk.). 7. Porównać zapatrywania Cezara i Katona na spisek Katyliny. Na podst. Sallust. Bellum Catilinae. 8. Jakie rysy charakteru Achillesa poznajemy z ksiąg Iliady, czytanych w szkole? 9. Jakie zarzuty czynił Skarga współczesnym sejmom polskim? Na podst. czytanych kazań sejmowych. (szk.). 10. Prostota a prostactwo. Porównanie. 11. Zdać sprawę z treści jednego z dzieł, przeznaczonych na lekturę domową. 12. O ile

zwycięstwo pod Salaminą było dziełem Temistoklesa? Na podst. Herodota ks. VII. (szk.). 13. Porównać Starowolskiego ze Skargą na podstawie wyjątków z ich dzieł, umieszczonych w Wypisach. 14. Zaslugi zakonów około rozwoju cywilizacji w wiekach średnich. (szk.).

Klasa VII.

7. Wykazać zalety satyr Krasickiego, zawartych w Wypisach. (szk.). 2. O ile wynalazki i odkrycia wieków średnich przyczyniły się do stworzenia nowej ery w dziejach ludzkości? 3. Rozebrać zdanie A. M. Fredry: Zwłoka rzadko kogo uszkodziła, a skwapliwość zawiodła bez liczby. 4. W czym polega znaczenie komedyi Niemcewicza p. n. Powrót posła? (szk.). 5. Jakie cechy poezji polskiej w okresie Stanisławowskim uwiadaczniają ustępy, podane w Wypisach? 6. Określić stanowisko Morawskiego w obec klasyków i romantyków. Na podst. lekt. szkolnej. (szk.). 7. Cudowność w balladach Mickiewicza. Na podst. lekt. szk. i dom. i danych wskazówek. 8. Znaczenie Wajdeloty-Halbana w Konradzie Wallenrodzie A. Mickiewicza. 9. Wizerunek społeczeństwa polskiego w 3. części Dziadów A. Mickiewicza. (szk.). 10. Charakterystyka ks. Robaka w Panu Tadeuszu.

Klasa VIII.

1. Wykazać, o ile położenie geograficzne, klimat, ukształtowanie i jakość ziemi wpływają na kulturę narodów. 2. Charakterystyka Miecznika w poemacie Malczewskiego p. n. Marya. (szk.). 3. Jakie czynniki wpływają na rozwój akcji w Panu Tadeuszu? 4. Czy słusznie ocenia Irydyon przyczyny wzrostu potęgi rzymskiej? (szk.). 5. Jan Bielecki Słowackiego a Marya Malczewskiego. Porównanie. 6. Jakie znaczenie w tragedii Słowackiego „Lilla Weneda“ mają słowa Róży Wenedy: „Nie czas żałować róż, kiedy płoną lasy“? (szk.). 7. O ile znajomość dziejów narodowych wpływa na spotęgowanie miłości ojczyzny? 8. Rozebrać zdanie A. M. Fredry: Wielkie rzeki cicho płyną, małe strumienie z szumem się po kamieniach wloką, choć nie wiele wody. (szk.).

b) w języku ruskim.

Klasa V.

1. Описать способъ жнтя народѡвъ зъ огляду на рѡжный степенъ ихъ освѣты. (дом). 2. Описать родинного

- мѣся, (szk.). 3. Якій хосенъ намъ приносить кожда змѣна поры року? (dom.). 4. Подати головнй точки першого договору Руси зъ Греками. (szk.). 5. Сбль, ѳи роды и пожитокъ. (dom.). 6. Рѣка — образъ житя людского. (dom.). 7. Якъ обходить ся „Святый Вечеръ“ въ рѣднѣмъ мѣсяци. (szk.). 8. Зважати заслуги Темістокля около Атенъ, тай пояснити сумный конецъ ѳго. (dom.). 9. Мова весняной природы (dom.). 10. Хрещене Ольги. На podst. lekt. (szk.). 11. Переказъ о заснованю Кіева. На podst. lekt. (szk.). 12. Описати будный вечѣръ середъ горячого лѣта. (dom.). 13. Воздушна ѳзда Фаетона. (szk.).

Klasa VI.

1. Значѣне рѣкъ для культуры. (dom.). 2. Хрещене Руси (ібеля Нестора). (szk.). 3. Причины войнъ пуньскихъ. (dom.). 4. Станъ лѣтературы руской въ вѣцѣ XIII и XIV. (szk.). 5. Осѣнь, то вѣкъ дозрѣлый въ житю человекъ. (dom.). 6. Цезарь и Помпей. Порѣвнане. (dom.). 7. Заслуги Петра Могилы около пѣднесеня просвѣты на Руси. (szk.). 8. Потреба будить промысль. (dom.). 9. Лѣсы и ихъ значѣне. (szk.). 10. Звѣдки пѣйшла политична руина Риму? (dom.). 11. Кароль Великій а король Данило. Порѣвнане. (szk.). 12. Исторична сторона Слова о полку Игоря. (szk.). 13. Въ згодѣ лежитъ сила. (dom.). 14. Користи зъ походѣвъ крестоносныхъ. (szk.).

Klasa VII.

1. Оцѣнити вартѣсть послегкой такъ фїзичной, якъ умысловой працѣ на пѣдставѣ пословицѣ „Зѣрни мѣлко, посѣй рѣдко, уродить ся дѣдько“. (dom.). 2. Середземне море и его свѣтове значѣне. (dom.). 3. Характеръ Наталки въ читанѣй оперетѣ Котляревского „Наталка Полтавка“. (szk.). 5. Пояснити и примѣрами утвердити латиньску приповѣдку: „Gutta cavat lapidem non vi, sed saepe cadendo“. (dom.). 5. Порѣвнати въ творахъ Квѣтки характери Марусѣ въ повѣсти „Маруся“ и Голочки въ драмѣ „Щира любовь“. (szk.). 6. Якъ ржа желѣзо, такъ нищить лѣнѣсть силы человекъ. (dom.). 7. Маломѣйскій ярмарокъ. На пѣдставѣ Квѣтчиной повѣсти: „Салдатскій портретъ“. (szk.). 8. Значѣне машинъ паровыхъ для торговлѣ и промыслу. (dom.). 9. Ut sementem feceris, ita metes. (szk.). 10. Наука найлѣпше богацтво. (szk.).

Klasa VIII.

1. Розвинути и пояснути примѣрами историчными и щоденными гадку пословиць: „Згода будує, незгода руйнує“. (dom.)
2. Прикметы байокъ Л. Глѣбова. Na podstawie lektury i nauki w szkole. (szk.)
3. Уголь въ промышль и торговли. Na podstawie nauki chemii. (dom.)
4. Характеръ „Сестры“ на подѣставѣ оповѣданя Марка Вовчка. (szk.)
5. Характеристика Кырила Тура въ Кульщевѣй Чорнѣй Радѣ. (szk.)
6. Значѣнє слѣвъ Т. Шевченка: И чужому научайтесь, И своего не цурайтесь. (dom.)
7. Якій мить обробивъ Софоклєсь въ трагедіи „Антигона“. (szk.)
8. Заслуги Евгенія Сабавдского около Авєстріи. (szk.)

c) w języku niemieckim.

Klasa V a.

1. Der Löwe des Androklos. Übung in der indirecten Rede. (szk.)
2. Der Nil und seine Bedeutung für das alte Aegypten. Nach dem Geschichtsunterrichte. (dom.)
3. Solon und Krösus. Erzählung nach Feuchterslebens Gedicht: „Die Glücklichen“. (szk.)
4. Inhaltsangabe der Ballade „Die Kraniche des Ibykus“. (szk.)
5. Die Anstalten des Cyrus zum Zuge gegen Artaxerxes. Nach Xenophons Anabasis. (dom.)
6. Eine Übersetzung aus dem Polnischen. (szk.)
7. Wie habe ich die Weihnachtsferien zugebracht? (dom.)
8. Bürgerschaft. Inhaltsangabe. (szk.)
9. Das Verhältnis der Sklaven in Athen und der Heloten in Sparta zu ihren Herrn. (dom.)
10. Eine Übersetzung aus dem Polnischen. (szk.)
11. Wie schildert Ovid seine Lebensgeschichte in der 10. Elegie des IV. Buches? (dom.)
12. Alexanders Feldzug nach Indien. Nach dem geschichtlichen Schulunterrichte. (szk.)
13. Warum ist Philipp von Makedonien aus dem Kampf mit den Griechen siegreich hervorgegangen? (dom.)
14. Inhaltsangabe der Ballade „Vaters Heimkehr“. (szk.)

Klasa V b.

1. Charakteristik des alten Dieners. Auf Grund des Les. XXVI. (szk.)
2. In welcher Weise verherrlicht Schiller in seiner „Bürgerschaft“ die Freundestreue? 3. Die Akropolis von Athen. Auf Grund des Les. XXVII. (szk.)
4. Welches Bild entwirft Schiller in seinem Gedicht: „Herkulanum und Pompei“ von diesen neu erstandenen Städten? (Les. XXXIII).
5. Aussaat und Ernte, ein Bild des menschlichen Lebens. Auf Grund d. Les.

XVIII. (szk.). 6. Der Sommer und Winter. Betrachtung. 7. Das altägyptische Königthum. Auf Grund des Les. IV. (szk.). 8. Ein Wassertropfen auf seiner Wanderung. Auf Grund d. Les. XXXIV. 9. Zweikampf der Horatier und Curatier. Auf Grund des Les. LXXIV. (szk.). 10. Goethes Zauberlehrling. Inhalt und Bedeutung des Gedichts. 11. Homer. Auf Grund des Les. XXIX. (szk.). 12. Sonnenaufgang im Frühling. 13. Die griechische Unterwelt. Auf Grund des Lesest. LII. (szk.). 14. Der Lenz und seine Gäste.

Klasa VI.

1. Kudrun am Meeresstrande. Situationsbild. 2. Telemach bei Menelaos. Gedrängte Inhaltsangabe des 4. Ges. der Odyssee. (szk.). 3. Steter Tropfen höhlt den Stein. 4. Übersetzung aus dem Polnischen. (szk.). 5. Welche Wahrheit enthält Schillers Gedicht „Die Theilung der Erde“? 6. Welche Gründe haben den Ritter bewogen, den Kampf mit dem Drachen zu wagen? (szk.). 7. Labor non onus sed beneficium. 8. Die Schilderung der Charybde in Schillers Ballade „Der Taucher“. (szk.). 9. Wie stellt sich die Macht der Poesie in Schillers „Rudolf von Habsburg“ dar? 10. Der Hof des Königs Nobel. Auf Grund der Schullectüre. (szk.). 11. Tellheims Charakter. 12. Ein Sandkörnchen auf seiner Wanderung. Auf Grund des Lesest. XLII. (szk.). 13. Vergleich zwischen Schillers Taucher und Goethes Fischer. 14. Die Vorfabel zu Lessings „Minna von Barnhelm“. (szk.).

Klasa VII.

1. Ein Frauenschicksal. Zu erzählen nach dem Klagegesang der edlen Frauen des Asan Aga. (szk.). 2. Welche Bedeutung hat der Pfarrer für die Entwicklung der Handlung in Goethes Hermann und Dorothea? 3. Wie sah das Städtchen aus, welches Goethe zum Schauplatz seines Gedichtes „Hermann und Dorothea“ erwählt hat? (szk.). 4. Das Feuer im Dienste der Menschheit. 5. Lass keinen Theil des Lebens unbenutzt. (szk.). 6. Wo viel Freiheit, ist viel Irrthum; Doch sicher ist der schmale Weg der Pflicht. 7. Welche Eigenschaften Johannis treten uns im Prologe entgegen? (szk.). 8. Es leitet dich auch die Natur zum Wahren, Guten, Schönen. 9. Was verdankte Goethe Italien? (szk.) 10. Welches Bild von der Entwicklung menschlicher Cultur entrollt uns Schiller in seinem Spaziergang?

Klasa VIII.

1. Johannis Schuld und Sühne. Auf Grund des Schillerschen Dramas. 2. Der Ort der Handlung in Goethes „Hermann und

Dorothea“ (szk.). 3. Die Elemente hassen das Gebild der Menschenhand. 4. Charakteristik der deutschen Frau nach Schillers „Glocke“ (szk.). 5. Die französische Revolution als Hintergrund in Goethes „Hermann und Dorothea“. 6. Inhalt und Bedeutung des ersten Monologes in Goethes „Iphigenie auf Tauris“ (szk.). 7. Nicht die Gewalt der Armee, noch die Tüchtigkeit der Waffen, sondern die Kraft des Gemüthes ist es, welche Siege erkämpft. (Fichte). 8. Der Wahnsinn des Orest und seine Heilung, nach Goethes Iphigenie (szk.). 9. Die Labdakidensage und die Fabel in der „Braut von Messina“ (szk.).

Egzamin dojrzałości.

Z języka polskiego na łaciński: 1. Ustęp z Żołnierskiego Na-bożeństwa P. Skargi p. n. „O przedniejszych cnotach rycerskich“. Wypisy pol. dla klas wyż. cz. I. str. 182. — 2. „Zburzenie Kartaginy“. Ustęp z Wypisów polskich na kl. II, wyd. 3. str. 137 od słów „Konsulowie — do: postanowili nie opuszczać ojczyzny“.

Z języka łacińskiego na polski: 1. Tacyt. Annal. VI. c. 50—51. 2. Livius XXIII. c. 12.

Z języka greckiego: 1. Platona Protag. rozdz. 6. 2. Demosth. *Περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ* od §. 48.: *εἰ δὲ τῷ δοκεῖ ταῦτα...* do §. 52.: *οὐτε λέγειν ἄξιον.*

Z języka polskiego: 1. Jakie skutki dla Europy miało zdobycie Konstantynopola przez Turków? — 2. W czym polega powszechnodziejowe znaczenie starożytnych Greków?

Z języka niemieckiego: 1. Worin besteht die weltgeschichtliche Bedeutung des griechischen Volkes? — 2. Mens agit at molem. Die geistige Kraft ist es, welche das Schwerste bewältigt.

Z matematyki: 1. a) $x - y = 50$

$$\sqrt[5]{143 + x} - \sqrt[5]{y - 18} = 1.$$

b) Pewien obywatel brał udział przy budowie kolei żelaznej z ośmiu akcyjami po 450 złr. i płacił nadto z końcem roku pierwszego i przez dalsze trzy lata po sobie następujące po 700 złr. W sześciu latach ukończono budowę kolei, którą państwo za zwrot kosztów budowy zaraz nabyło. Ile stracił ten obywatel, licząc procent składany po $4\frac{1}{2}\%$ od swego kapitału?

- c) Do okręgu koła o promieniu r poprowadzone są dwie styczne przecinające się pod kątem α . Figura ta obraca się około prostej, łączącej punkt przecięcia stycznych ze środkiem koła. Obliczyć objętość tej bryły, ograniczonej powstałą powierzchnią boczną stożka i mniejszym odcinkiem powierzchni kuli. Dane: $r=4\cdot753\text{ dm}$ i $\alpha=68^{\circ}4'48''$.
2. a) Dwa ciała A i B wychodzą równocześnie z dwóch punktów d metrów od siebie odległych, poruszając się w kierunku przeciwnym ku sobie. Po jakim czasie spotkają się te ciała i jaką drogę przebieży każde z nich, jeżeli ruch ciała A jest jednostajnie przyspieszony, ciała zaś B jednostajnie opóźniony? $d=1200\text{ m}$, A ma początkową chyżość $c=20\text{ m}$, przyspieszenie $g=10\text{ m}$ na sekundę; B początkową chyżość $c_1=90\text{ m}$, opóźnienie $g_1=8\text{ m}$ na sekundę.
- b) Suma postępu arytmetycznego złożonego ze stu wyrazów równa się 8200, iloczyn obydwóch wyrazów środkowych równa się 6723. Oznaczyć wyraz pierwszy i różnicę tego postępu?
- c) Ostrokąć prosty wycięty z materii o ciężarze gatunkowym $s=2\cdot37$ waży 970 kg . Bok jego tworzy z podstawą kąt $67^{\circ}31'$. Obliczyć pobocznice tego ostrokręgu.

Z języka ruskiego. Пояснити и примѣрами доказати правдивости слѣвъ высказанныхъ І. П. Котляревскимъ: Живе хто въ свѣтъ необачно, Тому нѣгде не буде смачно, А бѣльшь, коли и совѣтъ жметь.

IV.

Wzrost zbiorów naukowych

w roku szkolnym 1892/93.

1. Biblioteka.

a) Biblioteka nauczycieli

liczy 2469 dzieł w 6334 tomach i 3372 programów.

W darze otrzymano: 1. Od Wys. Minist. wyzn. i ośw. 6 tomów katalogu z wystawy muzycznej i teatralnej w Wiedniu. 2. Wydawnictwa Wydziału krajowego. 3. Wydawnictwa c. k. Rady szkolnej krajowej. 4. Wydawnictwa Akademii Umie-

jętności w Krakowie i Wiedniu. 5. Od prof. Ellingera: Dzieła Ignacego Krasickiego, Warszawa 1878—79, tomów 6; Mathematisches Wörterbuch von Hoffmann, Berlin 1858—67, tomów 7.

Zakupiono prócz kilku podręczników szkolnych: 1. Felicyan, Przekłady obcych poetów, tom 1—2. 2. Prace filologiczne, tom IV. zesz. 2. 3. Korzon, dzieje nowożytne t. I. 4. Żelechowski, Słownik małopolskiego języka. 5. Brugmann, Grundriss der vergleich. Grammatik der indogerm. Sprachen, II. Band, 2 Hälfte 2 Lieferung. 6. Müller, Handbuch der class. Alterthumswissenschaft, Bd I—IV. V. 1. 7. Scherer, Geschichte der deutschen Litteratur. 8. Zimmermann, Mikroskopie.

Prenumerowano *a)* następujące czasopisma: 1. Biblioteka warszawska. 2. Kwartalnik historyczny. 3. Muzeum. 4. Przegląd polski. 5. Przegląd powszechny. 6. Przewodnik bibliograficzny. 7. Gazeta lwowska z Przewodnikiem naukowym i literackim. 8. Zorja. 9. Archiv für slav. Philologie. 10. Literarisches Centralblatt. 11. Botanisches Centralblatt. 12. Lehrproben und Lehrgänge. 13. Deutsche Rundschau für Geographie und Statistik. 14. Zeitschrift für österreichische Gymnasien. 15. Zeitschrift für den deutschen Unterricht. 16. Österreichische Mittelschule. 17. Verordnungsblatt f. d. Dienstbereich des Minist. f. Cultus und Unterricht.

β) 1. Oncken, Allg. Geschichte in Einzeldarstellungen. 2. Die österr. ung. Monarchie in Wort und Bild. 3. Lewickij, Halicko-ruskaja bibliografija XIX. stol. 4. Wielka encyklopedia powszechna ilustrowana. 5. Encyklopedia wychowawcza.

b) Biblioteka dla młodzieży.

a) Biblioteka polska liczy 550 dzieł w 828 tomach.

Zakupiono: 1. Tarnowski St. *a)* Chopin i Grottger *b)* Dwa odczyty: Balladyna i Lilla Weneda *c)* Henryk Rzewuski *d)* Leon XIII. *e)* Szujskiego młodość 5 egz. *f)* Zygmunt Krasieński 2 egz. 2. Bełcikowski *a)* Ze studyów nad literaturą polską *b)* Grochowskiego Żywot i pisma. 3. Kantecki, Dwaj Krzemieńczanie. 4. Dr. Antoni J., Sylwetki historyczne, serya VIII. 5. Kraszewski, *a)* Stara baśń *b)* Strzemieńczyk. 6. Laskarys, Pamiętniki starego szlachcica. 7. Z Pamiętników Koźmiana

3 egz. 8. Lewicki, Obrazki z dziejów Przemyśla. 9. Szujski, Wallas 3 egz. 10. Calderon-Słowacki, Książę niezłomny 3 egz. 11. Szekspir, Juliusz Cezar 3 egz. 12. Siemieński, Horacyusza Ody. 13. Chociszewski, Piśmiennicwo polskie. 14. Chelmiński, W Brazylii 2 tomy. 15. Arabella Buckley, Przez szkła czarodzieja. 16. Amicis, Pamiętnik chłopca. 17. Kraków Paulina, Wspomnienia wygnanki. 18. Mayne Reid, Porwana siostra. 19. Raynal, Rozbitki. 20. Stahl, Robinson szwajcarski. 21. Cooper, Ostatni Mohikanin. 22. Wodzicki, Jaskółka.

Missye katolickie otrzymuje biblioteka w darze od Redakcyi tego czasopisma.

β) Biblioteka ruska liczy 216 dzieł w 228 tomach.

Zakupiono: 1. Еберса, Homo sum. 2. Праведный Товия. 3. Шухевичъ, Веснянка. 4. У пропасть дорога ховска. 5. Павло Свѣй, Байки. 6. Устяновичъ, Старый Бѳремъ. 7. Жите мучениковъ Бориса и Глѣба. 8. Просвѣта, Повѣстки. 9. Чернецкій, Образы страстей Иисуса. 10. Чайченко, Середъ ледового моря. 11. Федковичъ, Проскурка. 12. Франко, Нашѣ коляды. 13. Мертвецкій Великдень. 14. Партицкій, Скандинавщина въ давній Руси. 15. Устяновичъ, Повѣсти. 16. Гоголь, Вечерницѣ. 17. Гоголь, Оповѣданя. 18. Одиссеевѣ плавники. 19. Квѣтка, Перекотиполе. 20. Чайченко, Два славні мужѣ Гутенбергъ и Гарфильдъ. 21. Орхимовичъ, Дещо про землю. 22. Цѣсарь и король Франць Юсефъ I. 23. Степовикъ, Оповѣданя про рослины. 24. Дикенса, Святый вечеръ. 25. Квѣтка, Маруся и салдацкій Патреть. 26. Нечуй, Повѣсти. 27. Якъ ярмарковавъ Тарасъ. 28. Збѳрникъ оповѣданъ, часть I и II. 29. Копицькій, Оповѣданя. 30. Дроздъ, Въ гостяхъ добре, дома лѣше. 31. Оповѣданя Мордовцева. 32. Устяновичъ, Мечь верховинця. 33. Перецлись, На досвѣткахъ. 34. Квѣтка, Добре роби — добре буде. 35. Оповѣдане про жите Пантелеймона. 36. Левицькій, Свѣтоглядъ. 37. Барвѣнокъ, Безталанне сватане. 38. Партицкій, Темній мѣсяцъ въ „Словѣ о полку Игоревѣ“. 39. Руданьскій, Творы. 40. Нечуй, въ Карпатахъ. 41. Шнайдеръ, Prima vera. 42. Вовчокъ, Сестра. 43. Кірі, Замокъ делі. 44. Гоголь, Мертвѣ душѣ. 45. Онцкевичъ, Рука библиотекы. 46. Гилернъ, Власными силами. 47. Байда, Гомерова Одиссея Ч. II. 48. Косто-

марѳвъ, Руска исторія. 49. Родзѣвичѳвна, Довайтѳсъ. 50. Левицькій, Надъ чорнымъ моремъ. 51. Стінде, Родина Бухгольцьвъ. 52. Оржешко, Низины. 53. Партицкій, Слово о полку Игоревѳмъ. 54. Чайченко, Основданя. 55. Брѳманъ Шатрїанъ, Царѳ Тереса. 56. Про руску правонїсъ.

γ. Bibl. niemiecka liczy 405 dzieł w 496 tomach. W r. 1892/93 zakupiono:

Velhagen und Klasings, Sammlung deutscher Schulausgaben tomikѳw 4. Schmidt, Jenseit des Meeres. Spyri, Heimatlos; Aus Nah und Fern. Stacke, Erzählungen aus der römischen Geschichte. Freytag, Soll und Haben. Klopstock, Der Messias. Lenau, Gedichte. Körner, Sämtliche Werke. Hoffmann, Meister Martin der Küfner und seine Gesellen. Biernatzki, Die Hallig. Schoene, Griechische, römische und deutsche Sagen und Mythen. Baumbach, Erzählungen und Märchen. Heyse, Zwei gefangene. Zschokke, Alamontade. Münchhausen, Wunderbare Reisen und Abenteuer. Eichenjorff, Aus dem Leben eines Taugenichts. Andersen, Der Improvisator; Sein oder Nichtsein; Bilderbuch ohne Bilder; Nur ein Geiger. Graesers Schulausgaben classischer Werke, tomikѳw 11. Deutsche Classiker für den Schulgebrauch (Hölder) tomikѳw 8. Geerling, Erzählungen aus klassischen Dichtern tomikѳw 18.

Darowano: Goethe, Gedichte. Feierabend, Die schweizerische Alpenwelt. Graesers Schulausgaben classischer Werke tomikѳw 5.

c) Zbiѳr map i przyrzędѳw naukowych do historyi powszechnej i geografii liczy z końcem roku szkolnego:

Map historycznych 54, geograficznych 54, relifѳw 9, globusѳw 3, Langla obrazѳw do nauki historyi 25, Lehmanna typѳw ras ludzkich 12, innych obrazѳw do historyi i geografii 9. W bieżącym roku szkolnym zakupiono: Petermann Deutschland, Dolezał Galicya, Cybulski Tabulae, Kampen Gallia.

2. Gabinet fizyczny.

Zakupiono Tellurium universale. Nadto zamówiono u mechanika 5 przyrzędѳw, 2 tablice i 12 fotogramѳw do skioptykonu.

Stan gabinetu fizycznego jest następujący: Przyrządów do okazania ogólnych własności ciał 17, do mechaniki 48, do hydrostatyki i hydrodynamiki 23, do aerostatyki i aerodynamiki 29, do akustyki 32, do nauki o ciepłe 22, do optyki 83, do nauki o elektryczności i magnetyzmie 126, do nauki chemii 36. Przyrządów i naczyń szklanych, podlegających zniszczeniu 66; słoików z chemikaliami 40; narzędzi rozmaitych 23.

Do nauki geometrii: Modeli drewnianych do stereometrii 18, kątomierzy mosiężnych 2, cyrkli drewnianych 12.

3. Gabinet historii naturalnej.

W ciągu roku przybyło: *a)* przez zakupno: *Vespertilio murinus* (szkielet), *Canis familiaris* (szkielet), *Felis domestica* (noga), *Macacus cynomolgus*, *Mustela erminea*, *Erinaceus europaeus*, *Talpa europaea*, *Arvicola arvalis*, *Passer domesticus*, *Hirundo urbica*, *Perca fluviatilis*, *Accipenser sturio*, *Lacerta agilis*, *Rana esculenta*, jajo żółwia, jajo żarłacza, zbiorek 50 skamielin, dmuchawka, tabliczka do próby rysy, drucik platynowy, lupa.

b) Z darów: kieł dzika (Tychowski *I a*), *Taenia solium* (Lang *II b*), skamieniały róg jelenia (Padlewski *V b*).

c) Zawiadowca wykonał w pracowni gabinetu: anatomię *Anodonta cygnea*, okaz spiryt. *Anguis fragilis*, *Salamandra maculosa*; 12 preparatów mikroskopowych, 12 tablic zielnika ściennego, ułożył 2 gablotki minerałów dla klasy III.

Uporządkowano zielnik europejski w fasc. 20, zielnik okolic Tarnopola w fasc. 8; do powiększenia tegoż przyczynili się uczniowie *III a*: Komorowski, *III b*: Wacyk H. *II a*: Postryhacz, Herasimowicz, Mariasz, Hauslinger, Płaneta, Salztiegel, Gładyszowski, Radelli, Puszczyński, Feller, Szczyrski, *II b*: Grabowski, Chirowski, Fedyszyn, Reitmann Józef i Marek, *I a*: Łukaszewicz i *I b*: Gołębiowski, Malicz, Stesłowicz.

Do powiększenia zbiorów entomologicznych przyczynili się uczniowie *II a* kl.: Feller, Michałowski, Płaneta, Kusznir, Postryhacz, Malicki, Żłobicki, i *II b* kl.: Grubowski, Reitmann J. i M.

Założono zbiorek skał i skamielin okolic Tarnopola, okazów 30.

Gabinet historii naturalnej posiada obecnie: Mineralów i skał okazów 651. Zielnik europejski o fascykulach 20. Zielnik okolic Tarnopola o fasc. 8. Tablic z zasuszonymi glonami morskimi 2. Innych okazów botanicznych 31. Zwierząt kręgowych 129. Zwierząt bezkręgowych 115. Szkieletów 8. Czaszek 4. Innych kości 8. Preparatów mikroskopowych 48. Modeli (zoolog. 20, bot. 117, min. 234.), razem 371. Atlasów 12. Tablic i obrazów 155. Ram i gablotek 21. Mikroskop 1. Narzędzi sekcyjnych 8. Innych narzędzi i przyrządów 14.

V.

Fundusz na wsparcie biednych uczniów.

Dochód:

Pozostało z r. szk. 1892/93	42 zł. 59 ¹ / ₂ ct.
Z puszeki przy wpisie i w jesieni 1892 z jedno- razowej składki uczniów	61 „ 50 „
Procent od żelaznego kapitału za r. 1892	20 „ 34 „
Do puszeki zebrano w niedziele i święta	18 „ 06 „
Razem	142 „ 49¹/₂ ct.

Rozchód:

Na ubrania dla biednych uczniów	115 zł. 20 ct.
Zapomogi	9 „ — „
Oprawa książek dla biednych uczniów	5 „ — „
Razem	129 „ 20 „

Zestawienie:

1. Dochód z r. 1892/3	142 zł. 59 ¹ / ₂ ct.
2. Rozchód	129 „ 20 „
Pozostaje na r. 1893/4	13 zł. 29¹/₂ ct.

Żelazny kapitał złożony w tarnopolskiej kasie oszczędności wynosi 500 zł.

VI.

Ważniejsze rozporządzenia władz szkolnych.

Rozp. z dnia 18. czerwca 1892 l. 12320 upoważniła Wysoka c. k. Rada szk. kr. dyrekcję do sprzedania nieużywanych stołów rysunkowych i nabycia za uzyskaną cenę innych sprzętów.

Rozp. z dn. 16. czerwca 1892 l. pr. 581 ogłosiła Wys. c. k. Rada szk. kr. instrukcję do nauki języka niemieckiego w czterech niższych klasach.

Rozp. z dn. 20. czerwca 1892 l. 11269 pozwoliła Wys. c. k. Rada szk. kr. w myśl rozp. Wysokiego c. k. Ministerstwa w. i o. z dn. 24. maja 1892 l. 1808 przyjąć od 1. września 1892 drugiego pomocnika tercyana za remuneracją 200 złr. rocznie.

Rozp. z dn. 20. lipca 1892 l. 12229, 25. września 1892 l. 17075 i 30. listop. 1892 l. 24789 wydała Wys. c. k. Rada szk. kr. przepisy, odnoszące się do metryk urodzenia młodzieży wyznania mojżeszowego.

Rozp. z 17. sierp. 1892 l. 17601 zmieniła Wysoka c. k. Rada szk. kr. przepis o rozkładzie nauki historii kraju rodzinnego.

Rozp. z dn. 17. lipca 1892 l. 15008 poleciła Wysoka c. k. Rada szk. kr., aby egzamina wstępne do klas wyższych tych uczniów, którzy na 6 tygodni przed klasyfikacją w roku ubiegłym wystąpili, odbywały się po 10. września.

Rozp. z dn. 11. sierp. 1892 l. 52810 ogłosiła Wysoka c. k. Rada szk. kr. rozp. Wysokiego c. k. Ministerstwa w. i o. w sprawie wypłaty remuneracji.

Rozp. z dn. 29. lipca 1892 l. 12693 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. przepisy, o skróceniu podręczników szkolnych w myśl rozp. ministeryalnego w Dz. rozp. Min. w. i o. nr. 25 i 26 z r. 1892.

Rozp. z dn. 21. września 1892 l. 21088 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. przepisy odnoszące się do zarządzeń w razie wybuchu cholery.

Rozp. z dn. 21. września 1892 l. 20422 poleciła Wys. c. k. Rada szk. kr., by pouczono młodzież o doniosłości obchodu jubileuszu odkrycia Ameryki.

Rozp. z dn. 5. października 1892 l. 20370 pozwoliła Wysoka c. k. Rada szk. kr. na powiększenie liczby godzin

nauki religii mojżeszowej w kl. I, II, IV i V na 2 tygodniowo, a rozp. z 15. kwietnia 1893 l. 6707, w myśl reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa w. i o. z dn. 12. marca 1893 l. 3992, podniosła remunerację nauczycielowi Dr. S. A. Taubelesowi na 480 zfr. rocznie.

Rozp. z dn. 7. paźdz 1892 l. 22266 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. kwestyonarz w sprawie uregulowania nadzoru pozaszkolnego nad młodzieżą.

Rozp. z dn. 27. paźdz. 1892 l. 22839 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. przepis, odnoszący się do wydawania duplikatów świadectw dojrzałości, a rozp. z dn. 3. listop. 1892 l. 24361 odnoszący się do wydawania duplikatów świadectw szkolnych.

Rozp. z dn. 2. listop. 1892 l. 23138 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. przepis odnoszący się do klasyfikacji uczniów z historyi naturalnej i fizyki w kl. III.

Rozp. z dn. 29. listop. 1892 l. pr. 695 zawiadomiła Wysoka c. k. Rada szk. kr. dyrekcję, że J. E. p. Minister w. i o. zamianował rozp. z dn. 19. paźdz. 1892 l. 5241 p. Antoniego Stefanowicza fachowym inspektorem rysunków.

Rozp. z dn. 14. grudnia 1892 l. 96461 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. okólnik w sprawie składania rachunków z funduszków na środki naukowe.

Rozp. z 14. stycznia 1892 l. 108.180/92 udzieliła Wys. c. k. Rada szk. kr. dyrekcji rozp. Wysokiej c. k. Dyrekcji skarbu w sprawie należytości skarbowych od remuneracji i t. p.

Rozp. z dn. 28. stycznia 1893 l. 1199 poruczyła Wysoka c. k. Rada szk. kr. naukę rysunków od drugiego półrocza c. k. prof. szkoły realnej p. Janowi Langowi.

Rozp. z dnia 12. lutego 1893 l. 2950 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. wskazówki, odnoszące się do uczczenia przez młodzież szkolną jubileuszu Ojca św.

Rozp. z dn. 15. lutego 1893 l. 2831 poleciła Wysoka c. k. Rada szk. kr., by wykaz robót konserwacyjnych przedkładano corocznie c. k. Starostwom do 28. lutego.

Rozp. z dn. 20. lutego 1893 l. 3218 ustanowiła Wysoka c. k. Rada szk. kr. skalę oceny zewnętrznej formy wypracowań pisemnych i poleciła, by w absencji szkolne wliczano absencje z egzort i nauki przedmiotów nadobowiązkowych.

Rozp. z dn. 6. kwietnia 1893 l. 139 przypomniła Wys. c. k. Rada szk. kraj., że uczniom nie wolno tworzyć między sobą Towarzystw ani do Towarzystw należeć.

Rozp. z dn. 13. kwietnia 1893 l. 6706 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. instrukcję do nauki języka polskiego, obowiązującą od r. szk. 1893/4.

Rozp. z dn. 29. maja 1893 l. 6346 wydała Wysoka c. k. Rada szk. kr. okólnik w sprawie przygotowań do wystawy krajowej.

Rozp. z dn. 31. maja 1893 I 283, udzieliła Wysoka c. k. Rada szk. kr. dyrekcyi 3 egz. planów szkół realnych, a rozp. z dn. 31. maja 1893 l. 9371 10 egzemplarzy planów szkół ludowych pospolitych, które wejdą w życie od r. szk. 1893/4.

VII.

Kronika zakładu.

Rok szkolny 1893 rozpoczął się dnia 4. września 1892 uroczystem nabożeństwem i wczwaniem Ducha św.

Egzamina wstępne do klasy pierwszej odbyły się dnia 15. i 16. lipca i 1. 2. i 3. września 1892. Do egzaminu zgłosiło się 143 uczniów, mianowicie 101 z nauki w szkołach publicznych a 42 prywatystów; przyjęto 87 uczniów, t. j. 67 z nauki publicznej a 20 prywatnej; reprobowano zaś 56, t. j. 34 z nauki publicznej a 22 prywatnej. Egzamin wstępny do klas II. do VIII. składało w ciągu roku 22 uczniów; przyjęto z nich 12, 5 przyjęto do klasy niższej, a 5 reprobowano zupełnie.

Dnia 2. września zwiadał zakład c. k. inspektor p. Jan Lewicki ze względu na zarządzenia higieniczne.

Na początku roku zapisało się do zakładu 457 uczniów publicznych. Dla uniknięcia przepelnienia klas podzielono ich na 12 oddziałów, otwierając klasy równoległe przy czterech niższych klasach. Później okazała się jeszcze potrzeba podzielenia klasy piątej, tak że od 1. października było 13 oddziałów.

Rok 1893 był najsmutniejszym i najbardziej nieszczęśliwym w dziejach tutejszego zakładu. Zaraz w pierwszych dniach zachorował ciężko c. k. profesor Jan Hoszowski i musiał prosić o urlop do końca półrocza. Zaledwie jednak zdołano zorgani-

zować prawidłową naukę i zaprowadzić stały podział godzin, gdy zaszedł wypadek, którego samo wspomnienie smutkiem i zgrozą przejmuje. Spokojny przybytek nauki, powołany do kształcenia serc i umysłów młodzieży, stał się widownią okrutnej podwójnej zbrodni. Uczeń klasy VII, którego grono nauczycielskie uważało za skromnego, pilnego i bogobojnego, a dla tego nawet materyalnie popierało, zamordował dnia 14. września o godz. 12. w południe w sposób skrytobójczy z tyłu, wystrzałem z rewolweru najzacniejszego, nauce i młodzieży zupełnie oddanego profesora ś. p. Feliksa Głowackiego. Uczynił to w oczach wychodzących z klas uczniów i prawie w tej samej chwili, nim jeszcze przytomni spostrzedz się mogli, odebrał sobie życie drugim wystrzałem. Morderca nie miał najmniejszego powodu nienawiści lub niechęci ku nieszczęśliwemu profesorowi — w latach poprzednich nie był jego uczniem — dla tego jedynie szalełem, którego ślady wykryła sekcyja lekarska na mózgu, a stwierdziły liczne zapiski, znalezione w notatkach i korespondencyi samobójcy, można ten dziki postępek wytłómaczyć. Niestety znalazł się dziennik, który czyn szaleńca starał się osłonić aureolą bohaterstwa, uwłaczając pamięci czcigodnego nauczyciela. Zaprzeczeniem temu był wspniany pogrzeb, sprawiony kosztem Wysokich Władz szkolnych, w którym wzięła udział młodzież wszystkich tutejszych szkół pod kierunkiem swych nauczycieli i cała inteligentna publiczność, jako też wieńce złożone na trumnie przez uczniów tutejszego zakładu, grono nauczycielskie, dawnych uczniów nieboszczyka i przez rodziców uczniów.

Dnia 14. do 16. września zwidzał tutejszy zakład c. k. inspektor Dr. Ludomił German, który też reprezentował Wys. c. k. Radę szk. kr. na pogrzebie ś. p. Feliksa Głowackiego.

Dzień 4. października jako dzień imienin Najjaśniejszego Pana i dzień 19. listopada jako dzień imienin Najjaśniejszej Pani obchodził zakład uroczystem nabożeństwem.

Od 23. do 30. października 1892 hospitował zakład c. k. inspektor p. Jan Lewicki.

Dnia 24. października zachorował ciężko zast. naucz. p. Szymon Dorundiak; godziny jego przydzielono do końca półroczu innym nauczycielom.

Od 21. października 1892 do 16. lutego 1893 rozpoczęła się nauka popołudniowa o godzinie drugiej.

Od 7. grudnia 1892 do 16. lutego 1893 chorował ciężko c. k. profesor Józef Chlebek. Zarządzono za niego stałe zastępstwo.

Dnia 17. grudnia 1892 uczciła młodzież pamięć Adama Mickiewicza odczytem o utworach wieszczka, wygłoszonym przez ucznia kl. VIII, deklamacją, muzyką i śpiewem. Taki sam wieczorek deklamacyjno-muzykalny, połączony z odczytem opracowanym i wygłoszonym przez ucznia kl. VIII., urządzono 18. marca 1893 ku uczczeniu Tarasa Szewczenki.

W czasie świąt wielkanocnych zachorował c. k. profesor Apolinary Ellinger i wniósł podanie o urlop do końca roku szkolnego. Godziny jego rozebrali nauczyciele.

Pisemny egzamin dojrzałości odbył się w dniach 15. do 27. maja; ustny egzamin dojrzałości pod przewodnictwem c. k. inspektora p. Jana Lewickiego w dniach 23. do 27. czerwca 1893. Dnia 28. czerwca po nabożeństwie i przemowie c. k. dyrektora rozdano abiturjentom świadectwa dojrzałości w obecności naczelników władz rządowych, autonomicznych i zaproszonych gości.

Dnie 4. maja i 28. czerwca jako rocznice zgonu Cesarza Ferdynanda I. i Cesarzowej Maryi Anny obchodził zakład żalobnemi nabożeństwami.

W r. szkolnym 1893 przystępowała młodzież obu obrządków katolickich trzy razy do św. Sakramentów pokuty i ołtarza: dn. 22. września 1892, 20. marca 1893 i 23. czerwca 1893.

Dnia 8. lipca b. r. zakończył życie c. k. prof. Apolinary Ellinger po kilkomiesięcznej ciężkiej chorobie. Zwłoki zasłużonego profesora i wzorowego pedagoga odprowadziła młodzież pod przewodnictwem grona nauczycielskiego w dniu 10. lipca b. r. na miejsce wiecznego spoczynku.

VIII.

Sprawa fizycznego rozwoju młodzieży.

Stosunki topograficzne i klimatyczne Tarnopola jako też położenie materyalne przeważnej liczby uczniów nie dozwoliły znacznie posunąć sprawy fizycznego rozwoju młodzieży. Z tych powodów stara się dyrekcyja szczególnie o zabezpieczenie uboższej młodzieży zgodnego z zasadami higieny pomieszkania

i utrzymania, czyni to zaś popieraniem istniejących burs nauczycielskiej i ruskiej. W obydwóch tych zakładach znalazło w ubiegłym roku 40 uczniów pomieszczenie i prawdziwie rodzicielską opiekę. Z nauki gimnastyki, odbywającej się w bardzo dobrze urządzonej i w przyrządy zaopatrzonej sali Towarzystwa gimnastycznego „Sokol“, korzystało na początku roku szk. 125, na końcu pierwszego półrocza 116, na końcu drugiego półrocza 115 uczniów. Pod względem zdrowia i rozwoju sił badał ich Dr. Zgórski. Prócz uczniów, uczęszczających na godziny szkolne gimnastyki, korzystało jeszcze 20 uczn. z nauki jako uczniowie Towarzystwa. Towarzystwo łyżwiarskie ułatwiło na przedstawienie dyrekcji uczniom korzystanie z toru przez obniżenie do połowy opłaty za sezon. Ze ślizgawki na torze korzystało 76 uczniów.

Chłodna i dżdżysta wiosna nie dozwoliła na przedsięwzięcie liczniejszych wycieczek; mimo to jednak urządzono wspólną wycieczkę do lasku w Kutkowcach w dn. 20. czerwca i kilka wycieczek we środy i w soboty pod kierunkiem pp. gospodarzy klas.

Podczas pauz korzystali uczniowie swobodnie z dziedzińca szkolnego i placu przed konwiktem OO. Jezuitów.

X.

Warunki przyjęcia uczniów do zakładu na przyszły rok szkolny 1893/94.

Wpisy uczniów do zakładu odbędą się w dniach 29, 30. i 31. sierpnia 1893. Późniejsze zgłoszenia uwzględni się tylko w wyjątkowych wypadkach, jednak po 20. września żaden uczeń nie może być przyjęty. Rok szkolny rozpocznie się dnia 3. września uroczystym nabożeństwem, poczem od dnia 4. września odbywać się będzie regularna nauka.

Każdy nowo wstępujący uczeń powinien zgłosić się w oznaczonym czasie w towarzystwie ojca, matki lub upoważnionego ich zastępcy i przedłożyć metrykę urodzenia, świadectwo szkolne tego zakładu, gdzie przedtem pobierał naukę, a jeżeli uczęszczał do szkół średnich, wykazać się potwierdzeniem dyrekcji, że może być przyjęty do innego zakładu.

Uczeń, zgłaszający się do I. klasy gimn., musi wykazać się, że ukończył 10. rok życia, lub go ukończy w roku kalendarzowym; jeśli uczęszczał do publicznej szkoły ludowej, winien przedłożyć świadectwo szkolne. Końcowy ustęp tego świadectwa ma opiewać: „Ponieważ uczeń ten zamierza wstąpić do szkoły średniej, przeto wydaje mu się na ten cel niniejsze świadectwo“.

Uczniowie, wstępujący do I. klasy, muszą dnia 15. i 16. lipca, albo 1. i 2. września 1893 poddać się egzaminowi wstępnemu. Zakres wymagań przy tym egzaminie (rozp. Wys. c. k. Rady szkoln. kraj. z dnia 26. kwietnia 1890 l. 6595) jest następujący:

- a) z religii wiadomości, których według teraźniejszego rozkładu nauki nabyć powinien uczeń w pierwszych czterech latach obowiązkowej nauki szkolnej w szkołach ludowych czteroklasowych;
- b) z języka wykładowego: czytanie płynne i wyraziste, objaśnianie odczytanych ustępów pod względem treści i związku myśli; opowiadanie treści większymi ustępami, znajomość części mowy, odmiana imion i czasowników, znajomość zdania pojedynczego rozszerzonego i rozbiór jego części składowych pod względem składni zgody i rzędu; poprawne napisanie dyktatu z zakresu pojęć znanych uczniom z uwzględnieniem głównych zasad interpunkcyi;
- c) z języka niemieckiego: czytanie płynne i zrozumiałe; znajomość odmiany rodzajników, rzeczowników, przymiotników i zaimków (osobistych, dzierżawczych, wskazujących i względnych), odmiana słów posiłkowych i czasowników słabych we wszystkich formach strony czynnej i biernej, tudzież odmiana najwykleszych czasowników mocnych; zasób wyrazów z zakresu pojęć uczniom znanych; poprawne napisanie łatwego dyktatu, którego treść przed podyktowaniem poda się uczniom w języku wykładowym;
- d) z rachunków: pisanie liczb do miliona włącznie; biegłość w czterech działaniach liczbami całkowitemi, pewność w tabliczce mnożenia, znajomość ważniejszych miar metrycznych.

Niedostateczny postęp w jednym przedmiocie egzaminu usuwa ucznia na cały rok od przyjęcia w jakiegokolwiek szkole średniej.

Uczniowie, wstępujący do klas wyższych, muszą również, jeśli nie przychodzą z innych c. k. gimnazyów, wykazać się przepisany wiekiem i zdawać egzamin wstępny za złożeniem taksy egzaminacyjnej w kwocie 12 złr., a dopiero od wyniku tego egzaminu zależeć będzie, do której klasy tutejszego zakładu mogą być przyjęci.

Zgłaszający się do zapisu uczniowie, którzy przedtem do żadnej szkoły publicznej nie uczęszczali, lub od dłuższego czasu uczęszczać przestali, muszą się wykazać dokumentem legalnym, gdzie i czem zajmowali się dotychczas i że co do ich moralności nie zachodzi żadna wątpliwość.

Egzamina wstępne tych uczniów odbędą się 1. i 2. września 1893. Każdy uczeń nowo wstępujący obowiązany jest złożyć przy zapisie 2 złr. 10 ct. jako taksę wstępną i przynajmniej 1 złr. na środki naukowe, które to pieniądze w razie niezłożenia egzaminu wstępnego będą zwrócone.

Od datku na środki naukowe nie może być uwolniony żaden uczeń.

Uczeń zapisujący się ma wypełnić zupełnie dwie karty wpisowe, z których jedną odda c. k. dyrektorowi przy wpisie, drugą zaś p. gospodarzowi klasy zaraz na pierwszej lekcji.

Ponieważ nie wolno uczniom mieszkać gdzieindziej, jak tylko tam, gdzie Dyrekcyja pozwoli, przeto zechcą się rodzice i opiekunowie dowiedzieć, czy miejsce, gdzie syna chcą umieścić, nie należy do zabronionych. Uczeń nie mający nadzorcy domowego nie może być do zakładu przyjętym; dla tego należy wyszukać stancję przed zgłoszeniem się do wpisu.

Opłata szkolna wynosi w tutejszem c. k. gimnazyum półrocznie 20 złr. w. a. i ma być złożona w markach szkolnych przy wpisie, lub najdalej do 15. października w klasach II - VIII, a do 1. grudnia w kl. I.

XI.

Klasyfikacya uczniów za 2. półrocze 1893.

Klasa I *a*.

Stopień celujący :

Brykowicz Hilary
Cembruch StanisławEichen Jakób
Okienko Adam

Rzepa Józef

Stopień pierwszy :

Franos Szymon
Fraenkel Jakób
Grossmann Marek
Grünberg Abraham
Kuźmiński Wincenty
Kwiatkowski Ignacy
Landau Wilhelm
Lewicki FeliksLiszczyna Zygmunt
Lotowicz Włodzimierz
Lukasiewicz Prokop
Nowicki Romuald
Olexyncer Baruch
Poliszczuk Onufry
Rappaport Sendor
Rendelstein JoelRychlicki Jan
Schnappek Chaim
Seftel Salomon
Staniewicz Jerzy
Tereszczuk Jan
Tychowski Edward
Vogel Schabse

6 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 6 otrzymało stopień drugi, 1 stopień trzeci.

Klasa I *b*.

Stopień celujący :

Kocziej Leon

Moroz Piotr

Stopień pierwszy :

Bagiński Gracyan
Bajrak Dymitr
Borzemski Józef
Cisyk Eliasz
Gliński Stanisław
Goldberg Owadje
Gołębiowski Józef
Hołubowicz EustachyHorak Julian
Horodecki Maryan
Hurysz Jan
Komorowski Eugeniusz
Kruszelnicki Władysław
Lachmann Ryszard
Malicz Antoni
Mędłowski BronisławNawrocki Eustachy
Pomeranz Jakób
Schmidt Józef Robert
Silber Natan
Sobota Karol
Stesłowicz Aleksander
Tymrakiewicz Edward
Witriol Abraham

4 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 2 otrzymało stopień drugi, 4 stopień trzeci.

Klasa II *a*.

Stopień celujący :

Balicki Franciszek
Feller MaciejMalicki Aleksander
Postryhacz Eustachy

Stopień pierwszy :

Dzierżyński Zygmunt	Michałowski Stanisław	Reizenbein Natan
Fischer Wilhelm	Milaszewski Stanisław	Salztiegel Natan
Gładyszowski Antoni	Planeta Jan	Siarkiewicz Franciszek
Grossmann Leon	Popowicz Bolesław	Sommerstein Dawid
Herasimowicz Tytus	Pudles Dawid	Szczyński Michał
Horowitz Maksymilian	Puszczyński Józef	Szust Łukasz
Hrazdilek Emil	Radelli Ignacy	Zbrożek Władysław
Mariasz Grzegorz	Ratzenstein Abraham	Żlobicki Władysław

4 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 3 otrzymało stopień drugi, 1 stopień trzeci. Jednego ucznia przeznaczono do egzaminu uzupełniającego z powodu choroby od połowy maja.

Klasa II b.

Stopień celujący :

Bilak Jan	Grünhaut Henryk	Pastuszeńko Emil
Cześnikowski Izidor	Krett Eustachy	Waldmann Izrael
Grabowski Ignacy		

Stopień pierwszy :

Balltuch Jakób	Juzwa Alojzy	Praczyński Stefan
Bezkorowajny Bazyli	Landau Idzi	Reitman Józef
Bezkorowajny Grzegorz	Lang Maryan	Reitman Marek
Czechowicz Aleksander	Lesyk Bazyli	Sośnicki Tadeusz
Eichenkatz Filip	Miączyński Piotr	Thullié Witold
Fedyszyn Stefan	Pisarczuk Wiktor	Weissberg Natan
Herzig Emanuel		

4 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 1 otrzymał stopień drugi, 2 stopień trzeci.

Klasa III a.

Stopień celujący :

Mielnik Mikołaj	Srokowski Bolesław	Szwajkowski Zdzisław

Stopień pierwszy :

Bajewski Zygmunt	Hawryluk Szymon	Korduba Józef
Barski Eustachy	Hawryszczak Andrzej	Malczos Eustachy
Bieler Izaak	Hirschhorn Wolf	Nagler Abraham
Brykowiec Włodzimierz	Hryniewiecki Stefan	Nagler Ozyasz
Cebrowski Wiktor	Komorowski Dyonizy	Wolański Włodzimierz
Czajka Adam		

3 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 4 otrzymało stopień drugi, 1 stopień trzeci.

Klasa III b.

Stopień celujący :

Chirowski Bazyli	Gödrich Ludwik	Onuferko Grzegorz

Stopień pierwszy :

Bobowski Karol	Jastrzębski Józef	Regenstreif Zygmunt
Blatt Max	Marossanyi Stanisław	Romanowski Gustaw
Brykowicz Włodzimierz	Martyniuk Józef	Schapira Bernard
Czerniawski Eugeniusz	Menkes Izrael	Schnee Abraham
Halpern Aron	Mieses Eliasz	Sommerfleck Izak
Husak Włodzimierz	Nussbaum Nissen	Soroka Jan
Jankowski Jan	Prymak Teodor	

7 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 1 do egzaminu uzupełniającego, 3 otrzymało stopień drugi, 1 stopień trzeci.

Klasa IV a.

Stopień celujący :

Widrak Meliton

Stopień pierwszy :

Baczyński Jan	Krzyżak Włodzimierz	Rejtarowski Wiktor
Barski Kazimierz	Lutfak Eljo	Saphir Joachim
Eckhardt Czesław	Michalowski Emil	Spanier Hirsch
Franzos Wilhelm	Regenbogen Hirsch	Stachurski Longin
Juffe Jakób	Reiss Zygmunt	Stesłowicz Józef
Kaszyński Zygmunt	Reischer Leon	Tereszczuk Bazyli
Kowalewski Witold		

3 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 4 otrzymało stopień drugi.

Klasa IV b.

Stopień celujący :

Budka Nicetas	Grossmann Henryk	Poniatyszyn Piotr
Goldblatt Abraham	Krupa Józef	Szczyrski Józef

Stopień pierwszy :

Berger Berl	Kohn Izaak	Schalit Dawid
Borzemski Edward	Landfisch Jakób	Sobelsohn Julian
Dzierżyński Maryan	Miśkiewicz Włodzimierz	Tenenbaum Samuel
Gawański Leon	Pohoryles Henryk	Wowkonowicz August
Hibner Samuel	Rosen Schmarje	

3 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 1 otrzymał stopień drugi, 3 stopień trzeci.

Klasa V a.

Stopień celujący :

Nussbrecher Samson

Stopień pierwszy :

Brunstein Salamon	Kohut Piotr	Podhorcer Nachman
Felber Abraham	Lorber Mojżesz	Saturski Jan
Feuerstein Jakób	Nowicki Julian	Sigall Chaim
Ginsberg Aleksander	Ostapezuk Jakób	Tobiaszek Maryan
Klinger Ozyasz	Plahner Samuel	Weinber Jozua

1 ucznia przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 3 otrzymało stopień drugi.

Klasa V b.

Stopień celujący :

Mochnacki Stefan	Patryło Piotr	Zlatkes Dawid

Stopień pierwszy :

Dembowski Zygmunt	Mantel Sebastyan	Salz Mojżesz
Gawalewicz Adolf	Melzer Izaak	Sawicki Bazyli
Kamiński Adolf	Menkes Józef	Schorr Seweryn
Karpel Samuel	Mierzwiński Eugeniusz	Segall Joel
Krochmal Filip	Pomeranz Abraham	Zdziarski Stanisław

2 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 2 otrzymało stopień drugi, 3 stopień trzeci.

Klasa VI.

Stopień celujący :

Firmaniuk Mikołaj	Landesberg Aba	Nussbrecher Wiktor
Grabowski Aleksander		

Stopień pierwszy :

Adamowski Agenor	Fell Izidor	Stefanciov Kazimierz
Aleksiewicz Bazyli	Imber Aron	Szafran Edward
Brillant Wiktor	Kahane Kazimierz	Terkel Majer
Chay Stanisław	Koźmiński Stanisław	Tertil Robert
Dorżawetz Abraham	Pineles Józef	Tuber Herz
Feldhorn Mojżesz	Rudakiewicz Piotr	Żelazowski Adam

1 ucznia przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach.

Klasa VII.

Stopień celujący :

Barbasch Majer	Kittner Henryk	Melcer Salomon

Stopień pierwszy :

Bach Ignacy	Halpern Leib	Parnass Józef
Biliński Ignacy	Horowitz Samuel	Speiser Mojżesz
Brykowiez Teodor	Komarnicki August	Szenkirzyk Sabin
Chuderski Franciszek	Krzysztofowicz Juliusz	Taubeles Abraham
Dobrzański Władysław	Liebling Jakób	Weissnicht Izaak
Drozdowski Julian	Malecki Tadeusz	Winiarz Roman
Ginsberg Ignacy	Moskwa Józef	Zahajkiewicz Włodzim.
Grek Jan	Nussbaum Izaak	Zucker Feliks

8 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 2 otrzymało stopień drugi.

Klasa VIII.

Stopień celujący :

Münz Natan	Rosenfeld Maurycy	Szczepański Jan
Pytlar Grzegorz		

Stopień pierwszy :

Bajewski Mikołaj	Herrscher Ignacy	Rappaport Samuel
Barbasch Jakób	Hołubowicz Izidor	Rathausier Mojżesz
Bieler Jakób	Isterewicz Stefan	Steckel Marek
Bogucki Stanisław	Jurczyński Eustachy	Skulski Józef
Bryczkowski Mieczysław	Kobak Bolesław	Sobelsohn Efraim
Brykowiez Jan	Landes Dawid	Terkel Ozyasz
Czwaczka Antoni	Lukasiewicz Eumeniusz	Weinber Hirsch
Gabriel Karol	Mazurek Julian	Wilson Stanisław
Goldberg Maurycy	Promiński Jan	Wolański Mikołaj
Hermann Stanisław		

2 uczniów otrzymało stopień drugi.

Wynik egzaminu dojrzałości.

Z odznaczeniem złożyli egzamin:

1. Münz Natan.	3. Rosenfeld Maurycy.
2. Pytlar Grzegorz.	4. Szczepański Jan.

Świadectwo dojrzałości otrzymali:

1. Bieler Jakób.	11. Mazurek Julian.
2. Bryczkowski Mieczysław	12. Kohn-Rappaport Samuel
3. Brykowicz Jan.	13. Steckel Marek.
4. Czwaczka Antoni.	14. Terkel Ozyasz.
5. Herrscher Ignacy	15. Weinber Hirsch.
6. Hołubowicz Izydor.	16. Wilson Stanisław.
7. Isterewicz Stefan.	17. Nogaj Andrzej. (prywat.)
8. Jurczyński Eustachy.	18. Bach Herman (ekstern.)
9. Kobak Bolesław.	19. Cwierzewicz Jul. (ekst.)
10. Landes Dawid.	20. Goldberg Natan (ekster.)

Pozwolono poprawić egzamin po feryach z jednego przedmiotu 6 uczniom; reprobowano na rok 4.; bez terminu 1 ekst. Odstąpiło od egz. ust. 2, t. j. 1 uczeń publ., 1 ekst.

Wspomnienia pośmiertne.

Smutno zaczął się w tarnopolskim gimnazjum rok szkolny 1892/93 i smutno się zakończył. Zaznaczył się on w dziejach tego zakładu bolesną stratą dwóch profesorów: ś. p. Feliksa Głowackiego i ś. p. Apolinarego Ellingera. Pierwszy zginął dnia 14. września w murach szkolnych z ręki ucznia-szaleńca w pełni czerstwości młodzieńczej, w pełni sił i energii niestrudzonej w pracy, niezachwianej w sumiennem spełnianiu obowiązków trudnego zawodu. Drugiego zabrała śmierć dnia 8. lipca po długich i ciężkich cierpieniach, a zabierała go również w sile wieku, kiedy zdawało się, że długo jeszcze młodzież będzie w nim miała gorliwego nauczyciela, zacnego kierownika i troskliwego ojca.

Ś. p. FELIKS GŁOWACKI

urodził się dnia 10. grudnia 1859 r. w Idryi w Krainie. Ojciec jego był rodem z Galiwii, z ziemi sądeckiej. Obrawszy sobie zawód górniczy, był w Idryi zarządcą kopalni rtęci. Tam też ś. p. Feliks pobierał początkowe nauki. Do gimnazjum uczęszczał w Gorycyi (kl. I—IV), w Gracu (kl. V—VI) i w Celowcu (kl. VII—VIII). Następnie zapisawszy się na wydział filozoficzny uniwersytetu wiedeńskiego, kształcił się od października 1878 do lipca 1884 w lingwistyce porównawczej, germanistyce i filologii klasycznej, a nadto w historii i filozofii.

Zasobami głębokiej i rozległej wiedzy zaopatrzonej przybył po ukończeniu studyów uniwersyteckich do Galicyi, pragnąc swe siły i swą naukę poświęcić dla narodu, którego czuł się synem, choć zrządzeniem losu lata dzieciństwa i pierwszej młodości upłynęły mu wśród otoczenia niemieckiego. Mianowany w styczniu 1884 r. zastępcą nauczyciela, pełnił obowiązki naprzód w gimnazjum św. Jacka, następnie w gimnazjum św. Anny w Krakowie. Przeniesiony we wrześniu 1887 do gimnazjum stanisławowskiego, prosił Radę szkolną o chwilowe

uwolnienie od obowiązków nauczycielskich; a gdy je uzyskał, udał się ponownie do Wiednia dla dalszych studyów. Wróciwszy stamtąd po roku z patentem nauczyciela języka niemieckiego i filologii klasycznej, był w r. 1888/89 zastępcą nauczyciela w gimnazjum rzeszowskiem. W czerwcu 1889 r. został zamianowany nauczycielem gimnazjum tarnopolskiego. Po trzyletniej pracy w tym zakładzie zginął tragiczną śmiercią z ręki skrytobójcy, którego potworną, w dziejach szkolnictwa nieznaną zbrodnię tylko szaleństwem wytłumaczyć można. Był to cios straszny nie tylko dla kolegów i uczniów zgładzonego profesora ale i dla wszystkich, którym dobre imię naszego szkolnictwa leży na sercu. A jaka była boleść rodziny, tego słowem wyrazić nie podobna.

Przez śmierć ś. p. Feliksa Głowackiego poniosła szkoła bardzo dotkliwą stratę. Głębokie wykształcenie, żelazna wytrwałość, mrowcza pracowitość, nieugięta siła woli i stanowczość — oto przymioty, które zapewniały usiłowaniom ś. p. Głowackiego pomyślne rezultaty. Od uczniów swych wymagał on pracy sumiennej, próżniactwa, lekkomyślności, powierzchowności nie znosił, a chodziło mu nie tylko o rozwój umysłowy ale i o wyrobienie hartu, energii i wytrwałości u naszej młodzieży, bo widział tak często u niej brak tych przymiotów, bez których ani w szkole ani w życiu niczego dokonać nie można. Koledzy stracili w ś. p. Głowackim dobrego towarzysza pracy, u którego zawsze znaleźć mogli cenną radę i dojrzały sąd czyto w kwestyach naukowych czyto w sprawach szkolnych. Prócz tego wyświadczył kolegom i zakładowi tę wielką przysługę, że wzorowo uporządkował bibliotekę nauczycielską, nad czem 2 lata niezmordowanie pracował. Te wszystkie jego przymioty wysoko cenili przełożeni i przy każdej sposobności dawali mu dowody swego uznania.

Gdy tak praca ś. p. Głowackiego i dla szkoły i dla społeczeństwa najlepsze rokowała plony, ręka szaleńca zniszczyła wszystkie nadzieje. Tragiczność tej śmierci powiększa ta okoliczność, że ś. p. Głowacki, w prostej linii prawnuk Bartosza z pod Raclawic, zginął wśród swoich, do których pospieszył z obczyzny, aby im poświęcić swe siły, swą pracę i naukę.

Cześć Jego pamięci!

Ś. p. APOLINARY ELLINGER

urodzony 21. lipca 1839 r. w Tarnowie, ukończył w Boczni szkołę normalną i niższą realną, poczem udał się do Krakowa, gdzie się kształcił w wyższej szkole realnej i ówczesnym Instytucie technicznym. Odznaczającego się zdolnościami i pracowitością młodzieńca powołała dyrekcya Instytutu prosto z ławy szkolnej do swego grona, mianując go asystentem. Na tem stanowisku pracował ś. p. Apolinary Ellinger od 1. października 1859 do 13. marca 1863 r., zastępując często profesorów. W czasie konferencyi w c. k. Ministerstwie w Wiedniu, mających na celu organizacyę szkół realnych, powołano do Wiednia profesora wyższej matematyki, a jego zastępstwo poruczono młodemu asystentowi, który następnie za dobre wywiązanie się z trudnego zadania uzyskał dekret pochwalny.

Dekretem Ministerstwa z dn. 7. lutego 1862 r. zamianowany zastępcą nauczyciela przy c. k. szkole realnej w Tarnopolu, został dekretem z 7. sierpnia 1874 powołany na rzeczywistego nauczyciela tegoż zakładu; równocześnie jednak przydzielono go do służby w szkole realnej we Lwowie. Powróciwszy po upływie półtrzecia roku na swą posadę w Tarnopolu, zajął się obok studyów zawodowych szkolnictwem ludowem i dał inicjatywę do utworzenia w Tarnopolu oddziału Towarzystwa pedagogicznego i założenia Bursy dla synów nauczycieli szkół ludowych. Gdy w r. 1871 utworzono instytucyę inspektorów okręgowych dla szkół ludowych, uwolniło Ministerstwo ś. p. Apolinarego Ellingera od czynności służbowych w szkole realnej i powołało go na stanowisko inspektora okręgowego naprzód w Jarosławiu, a następnie w r. 1877 w Krakowie. Czynności inspektora sprawował ś. p. Apolinary 17 lat i 2 miesiące, t. j. do końca czerwca 1888., poczem powrócił do szkoły realnej w Tarnopolu. Po roku, bo już z końcem września 1889 został przydzielony do służby w c. k. gimnazyum tarnopolskiem.

Otaczany powszechnym szacunkiem, pracował w tym zakładzie z godną naśladowania gorliwością, zachowując w najtrudniejszych chwilach spokój i takt i jednając sobie serca tak kolegów jak i uczniów uprzejmością i wyrozumiałością. W sprawach dotyczących szkolnictwa i młodzieży brał zawsze żywy udział, do ostatnich nawet dni życia nie przestał opiekować się Bursą nauczycielską, pełniąc mozolne obowiązki gospodarza. W czasie świąt Wielkanocnych zapadł pierwszy raz na zdrowiu — i już od tej chwili nie było nadziei utrzymania go przy życiu. Chory jednak łudził się do ostatniej prawie chwili, że do szkoły powróci; a chociaż wysłużone lata wystarczały zupełnie do uzyskania całej emerytury, nie chciał opuszczać młodzieży, którą gorącym sercem pokochał.

Cześć Jego pamięci!

